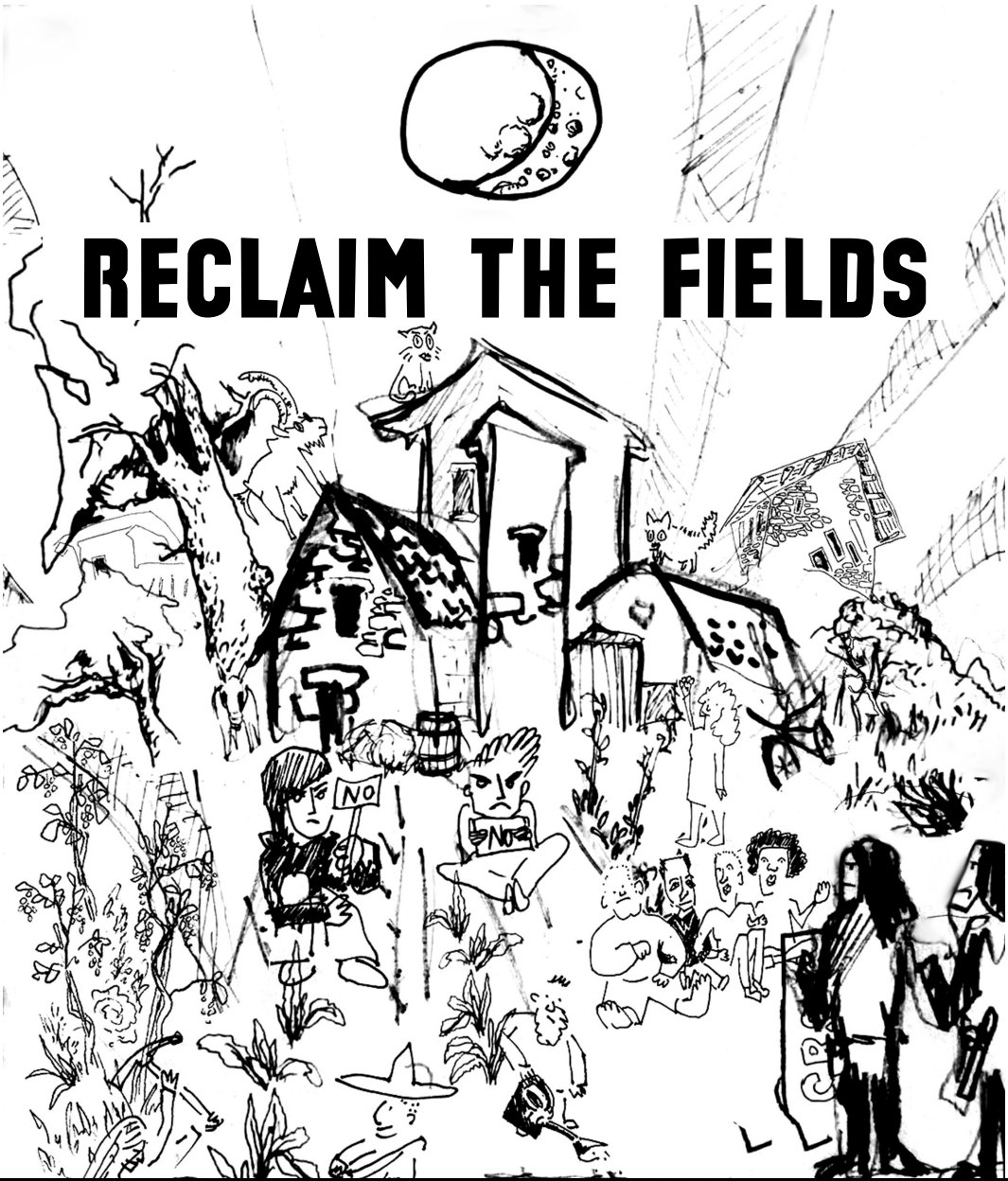

RECLAIM THE FIELDS

KOKOONTUMINEN 2018 - BULLETIN 13

INTRO

Ensipainoksestaan lähtien **“Reclaim the Fields” (RtF)* Bulletin** on ollut keino levittää tietoa RtF-verkoston keskuudessa ja tehdä RtF:stä ja sen ideoista näkyviä paikoissa, joissa sitä ei vielä tunneta.

Tämä Bulletin sisältää yhteenvedon ja muistiinpanot kokouksista, jotka pidettiin edellisessä tapaamisessamme Rocalet-yhteisön mailla Etelä-Ranskassa. Tarjolla on myös tekstejä ja muita luomuksia paikallisverkostoilta ja RtF-tähtikuvion osailta.

Bulletinissa julkaistavat kirjoitukset osoittavat RtF:ssä esiin tulevien mielipiteiden ja näkökulmien moninaisuuden ja pyrkivät luomaan pohdiskelua ja keskustelua. Kukin kirjoitus on tekijänsä vastuulla eikä edusta RtF:n kantaa kokonaisuudessaan.

Tarvitsemme toimittajia, kääntäjiä sekä taittajia ja toivomme teidän lähettävän artikkeleita, piirroksia, muistiinpanoja, kutsuja tapahtumiin jne.! Huomioithan kuitenkin, että ne laitetaan avoimeen verkkoon ja levitetään useisiin maihin. Artikkelien tulee olla enintään kahden A4 kokoisia (fonttina Times New Roman, koko 10). Voit kirjoittaa haluamallasi kielellä. Jos mahdollista, voit mieluusti lähettää saman tekstin usealla eri kielellä.

Kiitos muistiinpanoista, artikkeleista ja muista työpanoksista!
„bulleticks“bulletin@lists.reclaimthefields.org

**Reclaim the streets käännetään yleensä Valtaa Katu ja tilojen valtaamisesta puhutaan sloganilla “tila haltuun”, joten konsepti voisi olla vaikkapa “pellot haltuun” tai “valtaa maata”. Toisaalta “reclaim the night” on “otetaan yö takaisin”, mikä heijastaa termin reclaim merkitystä: jonkin sellaisen ottamista takaisin, joka meille kuuluu. Englanninkielisen ilmauksen tunnettuuden takia jätimme kuitenkin nimen sikseen, suom. huom.*

SISÄLLYS

Osa 1: Keitä olemme?

- 3 - Keitä olemme?
- 4 - Työryhmien esittely ja päivityksiä
- 6 - Opi tuntemaan tähtikuvio...

Osa 2: Edellinen kokoontuminen Rocaletissa

- 10 - Edellinen kokoontuminen Rocaletissa
- 11 - Mietteitä RtF-tapaamisen järjestämisestä
- 12 - Tasapainoa ja jännitteitä yhteisöpuutarhoilla
- 16 - Keskustelu sukupuolesta ja maataloudesta
- 18 - Aktivismin haasteet Itä-Euroopassa

Osa 3: Uutisia tähtikuvioista

- 20 - Vapauta maaperää -tapaaminen 13.-14. lokakuuta Hampurissa
- 22 - Ecotopia -pyöräretki
- 24 - Maalaisvaltaus Fraguasissa
- 26 - Mondeggi, maatila ilman johtajia
- 28 - ZAD, NDDL, mitä kuuluu?
- 33 - Yhteisöllistä kaupunkiviljelyä Helsingissä
- 36 - “Faut pas pucer (mémé dans les ordis)” -kollektiivin kamppailu

Osa 1:

KEITÄ OLEMME?

Olemme viljelijöitä*, maattomia, viljelijän alkujä ja muita ihmisiä, jotka ovat ottamassa valtaa ruokansa tuotannosta. Tarkoitamme viljelijöillä ihmisiä, jotka tuottavat ruokaa pienessä mittakaavassa itselleen tai yhteisölleen mahdollisesti myyden osan siitä. Tämä pitää sisällään myös maatyöläiset (agricultural workers).

Kehotamme ja tuemme ihmisiä pysymään lähellä maata ja muuttamaan maaseudulle. Edistämme niin ruoantuotannon omavaraisuutta (kuten Nyéléni-julistus [<https://nyeleni.org/>] sen on määritellyt) sekä maaviljelystä erityisesti nuorten ja kaupunkilaisten keskuudessa kuin vaihtoehtoisia elämäntapoja.

Euroopassa ruokaomavaraisuuden käsite ei ole kovin tunnettu, ja sitä tulisi selkeyttää koskemaan itsehallinnollisuutta ruoan suhteen myös yhteisöissä eikä ainoastaan kansallisvaltioiden tasolla. Pyrimme luomaan kapitalismille vaihtoehtoja yhteistoiminnallisen, yhteisöllisen, todellisista tarpeista lähtevän pientuotannon ja aloitteiden avulla. Sovellamme teoriaa käytäntöön yhdistäen paikallistoimintaa maailmanlaajuisiin poliittisiin taisteluihin.

Tämän saavuttaaksemme osallistumme paikalliseen toimintaan aktivistiryhmissä ja teemme yhteistyötä jo olemassa olevien toimijoiden kanssa. Emme siis pyri olemaan homogeeninen ryhmä vaan olemme avoimia kapitalistista ruoantuotantomallia vastaan taistelevien toimijoiden moninaisuudelle. Esiintuomiamme aiheita ovat esimerkiksi pääsy maankäyttöön, yhteisöviljely, siemen-oikeudet ja siemenvaihto. Vahvistamme vaikutustamme tekemällä yhteistyötä eri asioita tekevien mutta saman vision jakavien aktivistien kanssa.

Yhtä kaikki avoimuudellamme on rajansa. Haluamme ottaa elämämme haltuumme ja

kieltäydymme kaikenlaisesta autoritaarisuudesta ja hierarkioihin osallistumisesta. Kunnioitamme luontoa ja eläviä, mutta emme hyväksy tai siedä minkäänlaista syrjintää, perustui se sitten rodullistamiseen, uskontoon, sukupuoleen, kansallisuuteen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai sosiaaliseen asemaan. Kieltäydymme osallistumasta muiden ihmisten riistoon ja aktiivisesti vastustamme sitä. Samalla tarmolla harjoitamme ystävällisyyttä ja vieraanvaraisuutta tehden solidaarisuudesta osan jokapäiväistä elämäämme.

Tuemme la Via Campesinan taisteluita ja unelmia ja työskentelemme heitä vahvistaaksemme. Tahdomme jakaa vuosien taistelun ja viljelyselämän kokemuksen rikastaen sitä niiden kokemuksilla, jotka eivät (vielä) ole viljelijöitä. Me kaikki kärsimme saman poliittikan seurauksista ja olemme siten kaikki osa samaa taistelua.

Näin ollen toinen toimemme on yhdistystoiminta: tämä näkyy militanttiudessa, jota ilmaisemme siinä väittelyssä, johon liikkeemme ottaa osaa tai jota se tukee ponnistelujemme kautta. Tällä tapaa luomme militantteja yhteyksiä opiskelijoiden, kaupunkiaaktivistien, maatilaverkostojen, kuluttajien ja pakolaisten kanssa.

**alkuperäinen sana on peasant, joka tarkoittaa viljelijän lisäksi maalaista tai maatyöläistä mutta myös esimerkiksi moukkaa, mistä voisi päätellä kirjoittajan hakevan jonkinlaista antiurbaania ja antioporvarillista identifioitumista. Käytämme tässä kuitenkin vain viljelijää, vaikka epäilemättä myös esimerkiksi villivihannesten keräily voidaan laskea konseptin mukaiseksi, suom. huom.*

TYÖRYHMIEN ESITTELY JA PÄIVITYKSIÄ

Pyydä ympärilläsi olevia RtF:ään osallistuvia ihmisiä liittymään Euroopan yleiselle sähköpostilistalle, koska suurin osa tärkeistä tiedotuksista kulkee tämän listan kautta.

Euroopan yleisen sähköpostilistan liittymissivu löytyy kotisivuiltamme: reclaimthefields.org → get involved → email lists, tai seuraavan linkin takaa: https://reclaimthefields.org/?page_id=43.

RtF-verkosto jakautuu työryhmiin, joista jokainen keskittyy järjestäytymisen eri osa-alueeseen. Kansainväliset leirit ja muu RtF:n toiminta on näiden kaikkien yhteistoiminnan tulosta.

Porkkanat

Heidän tehtävänsä on valmistella seuraavan kokoontumisen logistiikka ja sisältö. Seuraava kokoontumispaikka on jo löytynyt! Tapaaminen pidetään Mondeggi Bene Communessa Firenzen lähellä Italiassa. Vaikka ensimmäinen suuri työ eli kokoontumispaikan löytäminen on hoidettu, riittää tekemistä edelleen. Mondeggi:ssä on asennusta vailla oleva pellettiuuni, ja talot siellä vaativat korjausta, joten taitavia ihmisiä (rakennustyöläisiä, puuseppiä, muurareita, putkiasentajia...) kutsutaan Mondeggiin! Sen lisäksi seuraavan kokoontumisen sisältö täytyy valmistella, ja kaikki ovat tervetulleita auttamaan seuraavan tapaamisen mahdollistamisessa!
carrots@lists.reclaimthefields.org

Talousryhmä

Talousryhmän tarkoitus on hallinnoida rahojamme ja Sveitsissä olevaa pankkitiliämme. Ajatuksena on jokaisen kokoontumisen jälkeen saada takaisin siihen käytetyt rahat.

Tällä hetkellä taloutemme on plussan puolella. Meillä ei kuitenkaan tule varmastikaan olemaan liikaa rahaa, joten jos aiomme tukea alistettuja ryhmiä, järjestää lisää kokoontumisia, maksaa matkakuluja tai järjestää RtF-leirejä, olisi hyvä saada rahankeruuideoita, esimerkiksi tukibileiden järjestämistä tai avun pyytämistä säätiöiltä. Tämä on kokouksen ja kaikkien RtF-ihmisten tehtävä, ei vain talousryhmän.

RtF:ssä käytetyt verkkotyökalut

Riseupin luoma Crabgrass-alusta
Crabgrassia käyttävät eri RtF-ryhmät (kuten Porkkanat, Bulletin, Talous...). Ryhmiin mukaan haluavien ihmisten olisi hyvä oppia käyttämään alustaa. Kokoontumisessa on pieni työpaja Crabgrassin käyttämisestä.
<https://crabgrass.riseup.net/rtf>
Sähköpostilistat

On noin 20 sähköpostilistaa (Euroopan yleinen sähköpostilista ja aiheenmukaisia sähköpostilistoja). Uusi lista on luotu Kaaleille, jotka ovat vastuussa RtF-leirin järjestämisestä. Porkkanoiden sähköpostilistalle on lisäksi löytynyt kaksi uutta ylläpitäjää.
<https://lists.reclaimthefields.org>

Nettisivu

Nettisivu reclaimthefields.org on elvytetty! Vaikka se on vielä osittain työn alla, sieltä saa kaiken tärkeän tiedon. Vielä lisää ihmisiä tarvitaan ylläpitämään sivua, joten liity ihmeessä nettisivuryhmään!
<https://reclaimthefields.org/>

Bulletin

Bulletin on yksi RtF-tähtikuvion tärkeä ääni. Yleensä jokaiselle Bulletinille on oma ryhmänsä – se koostuu sekä niistä ihmisistä, joille Bulletinin tekeminen on jo tuttua, että uusista, jotka ovat vain olleet Euroopan kokoontumisessa.

Bulletin sisältää niin tiivistelmän tapaamisesta, kutsuja RtF:ään liittyvään toimintaan, tekstejä ja pohdiskelua kuin myös lauluja, ristisanoja, pelejä... Ole luova ja lähetä meille panoksesi seuraavaan Bulletininiin!!!

Yleensä Bulletin ilmestyy ainakin kolmella eri kielellä. Vaikka oli vaikeaa löytää motivoituneita ihmisiä tämän vuoden Bulletinin tekemiseen, saamme iloksemme julkaistua ainakin neljällä kielellä kokonaisen tai melkein kokonaisen version ja lisäksi noin kolmesta viiteen kielellä version, joka sisältää tärkeimmät asiat ja alueen mukaan valittua sisältöä.

RtF-Bulletinissa julkaistavat tekstit ovat kirjoittajiensa vastuulla eivätkä tavoitteile minkään RtF:n yleisen mielipiteen edustamista. Pyrimme käyttämään sukupuolittamatonta kieltä kaikissa Bulletinissa julkaistavissa teksteissä. Tekstien kääntäminen ei ole Bulletin-ryhmän tehtävä. Kääntämisessä tarvitaan aina apua. Jos sinulla on aikaa ja halua, ota meihin yhteyttä! Bulletin-ryhmällä on Crabgrassin lisäksi sähköpostilista, jolla puhutaan ryhmän kesken. bulletin@lists.reclaimthefields.org

Siemenet

Tämä ryhmä huipentui Italiassa Turinon kokoontumisessa, kun Siementen erillinen tapaaminen järjestettiin opetusmateriaalin luomista, zinejen kirjoittamista ja suuren siemenvaihdon järjestämistä varten muutamaa päivää ennen Euroopan tapaamista. Joitain tekstejä kirjoitettiin ja laitettiin nettiin, mutta koko paketti ei vielä muodostunut.

Tämä johtui siitä, että aiheesta on jo niin paljon materiaalia, ettei vain Reclaim the Fieldsin tuottaman saaminen tuntunut oleelliselta. Paikalliset ryhmät, jotka työskentelevät aiheen parissa ympärillään olevien ihmisten kanssa, vaikuttavat kiinnostavammilta kuin virtuaalinen RtF-

ryhmä siemenistä.

Päätettiin, ettei järjestetä erillistä Siemenet-työryhmää, mutta yritetään kuitenkin varata aikaa jokaisessa kokoontumisessa/leirillä siitä puhumiselle ja tuoda siemeniä mukaan. On edelleen olemassa sähköpostilista tietojen ja uutisten jakamista varten: solidarityseeds@lists.reclaimthefields.org

Pääsy maalle

Pääsy maalle on suuri kamppailun aihe Reclaim the Fieldsille. Maallepääsyyn keskittyvä työryhmä on muuttunut aikojen saatossa. Katso koko historia kallisarvoisista Bulletinista: https://reclaimthefields.noflag.org.uk/?page_id=31. Tammikuussa vuonna 2015 alkoi projekti, jonka tarkoitus on kerätä tietoa maallepääsyn tilanteesta maittain ja jo olemassaolevista projekteista ja heidän pääsystään maalle. Tavoitteena olisi luoda pääsystä maalle laillisen rakenteen, paikallisuuden sekä maaseutu-/kaupunkiympäristön mukaan jaoteltu tietokanta ja saattaa se maittain haettavaan muotoon.

Maatilaverkosto

Yhteisöllisten projektien maatilaverkosto on ollut valtava osa Reclaim the Fields -tähtikuvion eri osasten ponnisteluita. Ranskassa on maatilaverkosto nimeltä Fourche et champs libre ja Iso-Britanniassa nimeltä Woolfling. He alkoivat tukea ihmisiä taitojen oppimisessa maataloilla, jotka jakavat kamppailun arvoja. He listasivat useita tiloja, jotka halusivat osallistua tähän verkostoon - woolfling harjoittelujaksoihin - ihmisille, jotka todella halusivat oppia käymättä läpi perinteistä maanviljelykoululaitosta (oppia maanviljelyn rakenteita, taistelun dynamiikkaa, yhteisöllistä asumista jne.).

opittuntemaan tähhtikuvio...

Tässä ovat lyhyet esittelyt joistakin Reclaim the Fields:in tähdistä, joista osasta oli osallistujia viimeisimmässä RtF:n kokoontumisessa. Nämä ovat vain osa kaikista Reclaim the Fieldsiin liittyvistä projekteista, koska emme saaneet kuvauksia kaikilta ryhmältä ja yhteisöltä, jotka osallistuvat RtF:n toimintaan. Joistakin tähdistä löytyy perusteellisempi esittely edempänä.

Euroopan kokoontumisessa tammikuussa 2015 ehdotettiin, että seuraavassa tapaamisessa varattaisiin aikaa näille kahdelle verkostolle siitä puhumiselle, kuinka laajentaa toimintaa muihin maihin.

BONDIN MAATILAKOLLEKTIIVI

Bondin maatilakollektiivi Kaakkois-Ranskassa on kymmenen ystävyksen yhteisö, jotka ottivat käyttöönsä hylätyn talon. He kasvattavat ruokaa elääkseen, tuottavat omat siemenensä, kasvattavat perinteisiä kasveja ja harjoittavat sissiviljelyä. Heillä on myös vuohia ja he tuottavat itselleen juustoa. Asukkaat ovat yhteydessä muihin laakson asukkaisiin, esimerkiksi paikalliseen leipuriin, ja keräävät heiltä ylijäämärompetta. Kollektiivin jäsenet ovat tehneet kartan paikallisista hylätyistä maatiloista ja omenatarhoista.

Kollektiivi pyrki omavaraisuuteen, mutta huomasi pian sen olevan eristävää, joten sen jäsenet poitivat nyt vastavuoroista osittaista omavaraisuutta, jossa heillä olisi yhteyksiä alueella toimiviin eri tiloihin. Tulevaisuudessa ryhmä muuttaa etelään ollakseen ystäviensä seurassa, ja siellä myös maa sopii paremmin heidän suunnitelmiinsa. Ryhmä haluaa jättää alueen toiselle kollektiiville, jotta paikka voi jatkaa elämäänsä eikä tehty työ jää hyödyttömäksi.

ZAD NDDL

NDDL:n (Notre-Dame-des-Landes) ZAD (Zone À Défendre = puolustettava alue) on lentokentän rakentamista vastustava

maavaltaus Etelä-Ranskassa. Sillä on useita yhteisötiloja ja muun muassa sanomalehti ja radiokanava. Noin 50 ihmistä ottavat osaa ruoantuotantoon kuudessa järjestäytyneessä ryhmässä, joista kukin työskentelee jonkin ruoka-aineen (sipulit, perunat, auringonkukat jne.) parissa. Paikassa on kaksi hedelmätarhaa, lääkeyrttipuutarha, kollektiivinen vihannespuutarha ja "terapeuttinen" puutarha, jossa riippuvuuksiaan vastaan taistelevat ihmiset työskentelevät. Toinen ryhmä pitää yllä ja korjaa työkoneita puutarhureille. Jotkut ovat myös alkaneet tehdä kokeiluja vegaanisen maatalouden parissa.

Tuotannolla tuetaan paikallisia taisteluita, mielenosoituksia, valtauksia ja siirtolaisia. Osa siitä välitetään epäkaupallisiin paikkoihin vapaata maksua vastaan, ja tuotot käytetään ZAD NDDL:n ja muiden projektien tukemiseen. ZAD NDDL:n asukkaat myös vaihtavat tuotteita muiden paikallistuottajien kanssa. ZAD NDDL:llä on tilinpittoa hoitava ryhmä; taloudellisesti se toimii vaihdon ja vapaaehtoisten lahjoitusten varassa, mutta myös liikkeen ulkopuolella olevat ihmiset ottavat osaa rahallisesti.

Muutkin kuin ZAD NDDL:ä asuvat ottavat osaa näihin projekteihin. Uudet ihmiset ovat lämpimästi tervetulleita ottamaan osaa useisiin kollektiiveihin ja voittoon

tuottamattomiin projekteihin tai luomaan uusia. ZAD NDDL kehottaa ihmisiä auttamaan hylkytavarain muuntamisessa maatalouskoneiksi ja auttamaan kääntämään ZAD NDDL:stä kertovan kirjan englanniksi. "Seme ta ZAD" on maanviljelyprojekti ja RtF:n tähti.

ROCALET

Rocalet on Etelä-Ranskassa sijaitseva kollektiivi, jolla on 37 hehtaaria maata, josta osa on rahoitettu Kickstarter-kampanjalla. Maalla on tällä hetkellä kaksi omistajaa, mutta pyrkimyksenä on perustaa yhdistys, joka vuokraisi maan pitkällä sopimuksella (99 vuotta). Se tarkoittaisi, että vastuu maan hallinnasta ja veroista olisi yhdistyksellä eikä vuokrasopimusta voida päättää, ellei yhdistys lakkaa olemasta. Kaikki valta projektista on osallisina olevilla ihmisillä.

Projekti alkoi puoli vuotta sitten ajatuksena tehdä talosta yhteisöllinen tila, jossa siellä asuvilla on omat yksityiset tilansa. Se pyrkii omavaraisuuteen. Talosta löytää lehtisen, joka kertoo, kuinka ihmiset järjestäytyvät. Rocalet on myös pedagoginen tila: ihmiset tulevat sinne järjestämään pitkiä ryhmätyökursseja. Viime vuonna ladon lattia ja katto rakennettiin ulkopuolisen avun voimin, ja latoa tullaan käyttämään kaikenlaisiin kokoontumisiin.

Maa suuntaa etelään, mikä tarkoittaa sen olevan hyvällä paikalla puutarhanhoitoon, ruokametsille, puumajojen rakennukselle, akvedukseille ja sen sellaiselle. Rocalet etsii ihmisiä rakentamaan mökkejä ja asumaan kollektiivissa joko lyhyt- tai pitkäaikaisesti.

ARIEGE

Ariege-kollektiivi Etelä-Ranskassa on paljas maakaistale, joka on hankittu ja omistetaan yhteisöllisesti maan vapauttamiseksi yksityisen omaisuuden ikeestä. Kollektiivi on istuttanut puita ja muita kasveja, mutta tarvitsee yhä mahdollisimman pian apua maataloustyön tekemisestä motivoituneilta, joten se kutsuu ihmisiä paikalle. Kollektiivin jäsenet näkevät päämäärät sekä poliittisina että elämäntavallisina, mutta myös tapana ansaita rahaa ja saavuttaa autonomia. Ariege alkoi normeja ja säännöksiä vastaan taistelevien viljelijäin yhteisönä, ja he rakentavat yhä verkostoa maatilojen välille keskinäisapua varten.

LA REMOUTARIERE

La Remoutariere, joka myös sijaitsee Etelä-Ranskassa, on kymmenen ihmisen - seitsemän aikuisen ja kolmen lapsen - kollektiivi, joka asustelee kolmenkymmenen hehtaarin tilalla. Alue on puoliksi viljeltävää ja puoliksi lähinnä kastanjapuista koostuvaa metsää. Tällä hetkellä maasta kolmea hehtaaria viljellään epäkaupalliseen käyttöön, lähinnä kollektiivin omiin tarpeisiin. Joku paikallaolijoista myös säästää suorakylvömenetelmällä kylvettyjä siemeniä,

jotka myydään yhdistykselle nimeltä Grains des Pays. La Remoutariere on osa Fourchea ja Champ Libreä, joka on RTF:ssä luotu verkosto. Ihmiset toivotetaan tervetulleeksi sekä vierailemaan että asumaan La Remoutariereessa.

UTOPIA GARDEN IN GRENOBLE

Grenoblen Utopia-puutarha Itä-Ranskassa koostuu kahdesta vallatusta maakaistaleesta Grenoblen yliopistossa, ja ihmiset asuvat niillä ja kasvattavat vihanneksia. Taistelu yliopiston hallintoa vastaan alkoi 12 vuotta sitten ja jatkuu yhä, vaikka kovinkaan monet eivät enää ole osallisia. Utopia-puutarhalla on yhteyksiä toiseen omavaraiseen ryhmään, joka tekee kaupungissa samankaltaista toimintaa. Ihmisiä pyydetään käymään paikalla!

CULTIVĂ ORAȘUL/ GROW THE CITY

Cultivă Orașul on neljän ihmisen kollektiivi, joka harjoittaa hyötyviljelyä Romaniassa Clujin kaupungissa. Paikassa on hedelmätarha ja kaksi vihannepuutarhaa, ja tänä vuonna aloitetaan kolmas. Yhtä lukuunottamatta näitä ei omisteta eikä niitä olla vallattu tai vuokrattu, vaan niitä ylläpidetään yksityisten omistajien kanssa tehtyjen epävirallisten sopimusten mukaan.

Edellisvuonna kollektiivi piti yllä hyötyviljelykoulua: ihmiset säästivät siemeniä ja auttoivat muita ryhmiä löytämään maata aloittaakseen puutarhuroinnin kaupungissa. Tänä vuonna urbaani CSA (community supported agriculture, yhteisöviljely) alkaa tuottaa vihanneksia vähintään 25 viikoittaiseen vihanne- ja hedelmälaatikkoon. Tulevaisuudessa tarkoitus on toimia yhdessä muiden puhdasta ruokaa kasvattavien ryhmien ja tuottajien kanssa, jotta kaupunkiin saataisiin luotua yhteistyöverkosto.

Cultivă Orașulin vällä on useita ongelmia toiminnassaan. He tahtovat elää työllään, mutta eivät tahdo tehdä hinnoittelusta saavuttamatonta. On myös vaikeaa,

vaikkakin välttämätöntä, tehdä työtä poliittisesti epäaktiivisten ihmisten kanssa. Cluj on nopeasti "kehittyvä" kaupunki: gentrifikaatioprosesseja on käynnissä paljon, maa on hyvin kallista ja rakennuttajien hamuamaa. Tästä johtuen kaupungin jokaisen vapaan tontin pelastus hyötyviljelyä varten on poliittinen teko.

ECOTOPIA BIKE TOUR

Ecotopia-pyöräretki on joka kesä järjestettävä itsehallinnollinen pyöräodysseija. Pyöräilijät kulkevat läpi Euroopan projektista toiseen auttaen maataloilla ja muissa pysähdyspaikoissaan. Heillä on retken alussa rakennettuja yhteisiä rakettiliisiä, joita kannetaan vuorotellen. Yksi henkilö on vastuussa yhteyden ottamisesta projekteihin: hän selvittää, mitä työtä on tarpeellista tehdä, onko ruokaa saatavilla ja sopii muista yksityiskohdista.

Tänä kesänä pyöräretki alkoi Espanjan pohjoisrannikolta ja jatkui rantaa pitkin Portugaliin. Edempänä bulletiinissä on pidempi artikkeli!

Lisätietoa löytyy pyöräretken sivustolta: www.ecotopiabiketour.net

AUSBAU TREBBIN

Ausbau Trebbin on eristyksissä oleva entinen maatila Berliinin ja Szczecinin välissä, jossa kourallinen ihmisiä asuu hehtaarilla maata. Suurin osa heistä asuttaa entisen nelisivuisen maatilan kahta ja puolta jäljellä olevaa taloa, mutta jotkut asuvat myös rekoissa ja asuntovaunuissa. Ensisijainen tavoite on korjata asuintalo perinteisin menetelmin kestävällä tavalla, jotta vanha rakenne voitaisiin kunnostaa käyttäen luonnollisia materiaaleja. Hyötypuutarha tarjoaa ruokaa, pensaiden ja talon ympärillä olevien puiden hedelmiä käytetään tuottamaan hedelmäviinejä ja lampaat laiduntavat puiden välissä. Tärkeimmät tavoitteet ovat luoda elinpaikka useille ihmisille ja sukupolville ja luoda puutyöpaja keinoksi vapautua riippuvuudesta palkkatyöhön.

SCHÖPFWERK EBERSWALDE

Schöpfwerk Eberswalde on avoin, itseorganisoitunut tee-se-itse tila, jossa pidetään työpajoja ompelusta, seri-, linoleum- ja puupainannasta, saippuan ja mate-limonadin valmistuksesta sekä valokuvauksesta. Tilassa on myös maalausateljee, pieni kirjasto, infoshop-kulmaus ja keittiö kansankeittiöiden järjestämiseen.

Tiistaisin ja osana torstaista työpajat ovat kaikille avoimia. Joka keskiviikkoiltapäivä on avoinna itseorganisoituva FairCafe, jossa tarjoillaan "maksa mitä haluat" -periaatteella teetä Etelä-Ranskassa sijaitsevasta aikoinaan vallatusta ja nykyään itseorganisoituvasta teetehtaasta, reilun kaupan kahvia ja itse tehtyjä kakkuja. Joka toinen sunnuntai on antifasistinen elokuvanäytös. Silloin tällöin järjestetään infotilaisuuksia, jotka käsittelevät radikaaleja näkökulmia ekologisuudesta - enimmäkseen maataloudesta, metsätaloudesta ja energiasta - sekä pelkästään poliittisista, sosiaalisista ja sukupuoleen liittyvistä aiheista.

Tila on tarkoitettu ei-institutionaaliseen

koulutukseen kaikille. Siispä, kun satut olemaan lähistöllä, vaikkapa Berliinissä ja haluat tutkia takamaita, tule käymään tai jopa esittelemään projektisi tai kamppailusi! SW_EW-Info@onenetbeyond.org

DODO RY

Dodo on suomalainen ympäristöjärjestö, jonka tavoitteena on kestävä yhteiskunnan rakentaminen vaikuttamalla kaupunkilaiseen elämäntapaan ruohonjuuritasolla. Dodo on mm. kehittänyt omia yhteisöllisiä kaupunkiviljelmiään Helsingissä ja Oulussa, konsultoinut muiden viljelmien perustamisessa ja ylläpidossa sekä järjestänyt avoimia tapahtumia, joissa on monenmoisia työpajoja, keskustelupiirejä, ruoan valmistusta hävikkiroaasta ja muuta ohjelmaa aiheen tiimoilta.

Tänä vuonna Dodoon perustettiin Reclaim the Fields Finland -toimintaryhmä, jonka ensisijaisena tavoitteena on tehdä Reclaim the fields -verkosto tutuksi täällä Euroopan pohjoisessa kolkassakin sekä yhdistää Suomen paikallistoiminta osaksi suurempaa kansainvälistä verkostoa.

Osa 2: EDELLINEN

KOKOONTUMINEN

ROCALETISSA

Helmikuussa 2018 noin 70 ihmisen ryhmä kokoontui kuuden päivän ajan Rocalet-yhteisössä Tarnissa, Ranskassa. Edustimme erilaisia maaprojekteja ja vastarinnan muotoja ympäri Eurooppaa - Ranskasta, Saksasta, Romaniasta, Puolasta, Sloveniasta, Sveitsistä, Italiasta, Irlannista, Englannista, Espanjasta, Belgasta, Suomesta...

Jaoimme taitoja, kuten hitsausta, varttamista, moottorisahan huoltoa ja fermentointia käytännön työpajoissa, sekä ajatuksia, tietoa ja kokemuksia keskusteluissa RtF:ään liittyvistä aiheista. Mahtavat tulkkimme ja edistynyt laitteisto rikkoivat kielimuurin, ja niin kaikki saattoivat osallistua keskusteluihin. Päivitimme toisiamme eri projektien tilanteista ja varasimme myös aikaa puhuaksemme siitä, mitä tarvitsemme ja haluamme RtF-verkostolta ja miten voisimme parantaa sen toimintaa. Yhtenä päivästä saimme vieraita läheiseltä eläinten siruttamista vastustavalta kollektiivilta, ja he pitivät esitelmän omasta projektistaan ja kohtaamistaan haasteista.

Siementenvaihtonurkkauksesta ihmiset saivat ottaa mukaansa uusia siemeniä ja jakaa omat ylimääräisensä muiden kanssa. Leirin viimeisenä iltana oli kabaree, jossa näimme osallistujien valmistamia esityksiä, sekä bileet pannukakkujen ja livemusiikin kera. Monimuotoisen ohjelman lisäksi järjestettiin myös spontaani protesti Vabressa ja Albissa, kun saimme tiedon ydinvoimaa vastustavan protestileirin hädästä Lejuc-metsässä Buressa.

Haluamme kiittää Rocalet-yhteisöä, joka piti tämän tapaamisen luonaan, sekä kaikkia RtF-työryhmiä, jotka auttoivat sen järjestämisessä. Suuri kiitos Bla-kollektiiville tulkkausvälineistön lainaamisesta ja Fou rapinille liikkuvan leipomonsa kanssa tuomisesta. Kiitokset myös kaikille ihmisille, jotka tekivät loistavilla työpajoillaan ohjelmasta kiinnostavamman, sekä tietenkin osallistujille.

MIETTEITÄ RTF-TAPAAMISEN JÄRJESTÄMISESTÄ

Nämä ovat henkilökohtaisia kantoja eivätkä edusta yhteisön kokemusta. Ensiksi on sanottava, että oli mahtavaa, kiitos kaikille!!

Olin erään kanssani Rocaletilla asuvan henkilön kanssa Porkkanat-ryhmässä. Lähetettyämme muutaman kuukauden ajan sähköposteja paikkoihin saamatta niihin vastausta emmekä enää tienneet mistä muualta kysyä, päätimme pitää kokoontumisen itse. Oli selvää, että täytyisi tehdä paljon töitä. Ladossa, tilassa jossa kokoukset järjestettäisiin, oli vain lattia ja peltilevykatto. Ei ovia, ei ikkunoita, ei lämmitystä eikä eristystä. Lopulta saimme toisenkin mahdollisuuden kokoontumisen järjestämiselle, la Selbassa Espanjan Pyreneillä, mutta logistisesti se olisi ollut vielä huonompi mahdollisuus Porkkanat-ryhmälle.

No, se tarkoitti taas uuteen valtaisaan rakennusprojektiin sukeltamista edellisten aikataulupaineiden jälkeen, jolloin lattia piti saada kesäksi valmiiksi Bal de Meutesia varten ja katto syysyksi, koska lattia olisi muuten mennyt pilalle sateisina talvikuukausina. Seinään täytyi tehdä paikat uusille ikkunoille, karmit, ovet, portaat ja liesi täytyi rakentaa ja seinät piti korjata. Myöskin ladon ulkopuolella oli paljon tehtävää. Pyysimme RTF-verkoston kautta apua, ja saimme paikalle joukon ihmisiä. Kaiken tuen avulla onnistuimme jotenkin saamaan kaiken valmiiksi kokoontumista varten. Oli todella mahtavaa nähdä, kuinka ihmiset ottivat vastuuta tehtävistä ja tekivät ne luovalla ja pätevällä tavalla.

Jälkikäteen katsottuna nuo viikot veivät meiltä paljon energiaa. En tiedä miten kauan tuo kaikki olisi meiltä vienyt ilman määrättyä päivää, johon mennessä kaiken täytyi olla valmista. Vuoden? Tapahtuman ansiosta

Rocalet otti siis suuren askeleen eteenpäin: nyt meillä on tila tapahtumia varten!

Minusta on tärkeää, että käytännöllisen työn ja edistykseen sekä yhteisöllisen työn välillä vallitsee aina tasapaino. Tapaamisissamme puhuimme ainoastaan käytännön asioista. Aiemmin meillä oli kyläläisiin jatkuva yhteys, mutta se katkesi alettuaamme työskennellä ladon kimpussa. Monissa mukavuuksissa ei ole mitään järkeä, ellei niiden takana ole selkeää yhteisöllistä päämäärää. Erässä keskustelussa yhteisöelämästä kuulin jonkun sanovan: "Rakennamme ikään kuin kahta seinää: yksi on talomme ja projektimme, toinen ystävyytemme, mielenterveytemme ja keskustelut. Kumpikaan ei toimi ilman toista." Me päädyimme epätasapainoon ja nyt meidän täytyy selvittää seurausten kanssa. Se on kuitenkin ok. Sosiaalisen puolen täytyy päästä tasapainoon käytännöllisen kanssa.

RTF myös toi meille paljon uusia ystäviä. Aina välillä saamme sähköpostia tai tapaamme jonkun, joka on kuullut meistä RTF:n kautta, ja pitkällä tähtäimellä uskon RTF:n avulla rakentamamme sosiaalisen verkoston muodostuvan yhtä hyväksi "seinäksi" kuin latokin. Siispä, jos luet tämän ja olet kiinnostunut anarkistisesta, sorron vastaisesta ja yhteisöllisestä viljelyselämästä maaseudulla, tervetuloa käymään ja elämään kanssamme!

Pusuja! rocalet@riseup.net

TASAPAINOA JA JÄNNITTEITÄ YHTEISÖPUUTARHOILLA

Tämä teksti on tiivistelmä Rocaletin tapaamisessa pidetystä keskustelusta. Puhuimme eri projekteissa saavutetuista omavaraisuuden tasoista ja mitä se edellyttää, miksi jotkut päättävät tuottaa verkostonsa ulkopuolisille ja kuinka he löytävät tasapainon kollektiivin eri jäsenten ajankäytön ja panostusten välillä.

Joraniin maatila:

Projektissa mukana olevat ihmiset osallistuvat siihen eri tasoisesti. Jotkut saavat palkkaa, joten he työskentelevät enemmän ja osallistuvat myös viikottaisissa vihannekselaatikoissa myytävään tuotantoon. Joitain kollektiivin jäseniä kiinnostaa vain omavaraisuus, ja he työskentelevät tilalla vaihtelevalla läsnäololla. On myös niin kutsuttuja “satelliitti”-ihmisiä, jotka ovat liittyneet vain yhteen projektiin, esimerkiksi tofun tekemiseen. Tässä projektissa eri toiveet, kulttuurimuodot ja maailmankatsomukset elävät sulassa sovussa keskenään. Kaupallinen tuotanto ja omavaraisuus eivät välttämättä ole erillään eikä se ole toistaiseksi aiheuttanut mitään ongelmia.

Laskeskelimme, että koska hallussamme on moottorilla varustettuja työkaluja, keskimäärin puoli päivää viikossa pelloilla on tarpeeksi omavaraisuuden saavuttamiseksi. Meillä on myös alue, jossa lähestymistapa on ekologisempi ja kokeellisempi eikä pyri tuottamaan myyntituloja.

Aliarvioimme kuitenkin, mitä huolenpito tilasta ja maakaistaleesta tarkoittaa; maanviljelyn lisäksi se on myös hallintohommien tekoa, polkujen, pengerten ja rakennusten kunnossapitoa, sekä huolenpitoa naapurustosta ja ihmisistä.

Olemme havainneet väärinymmärryksistä ja mahdollisista harmituksista kommunikoinnin ja toistemme ajan tasalla pitämisen tärkeäksi. Työkalamme sille on “sääpiste”, mikä tarkoittaa sitä, että kokousten alussa jaamme sen hetken kuulumisemme ja missä menemme projektin suhteen. Tämä auttaa ymmärtämään toistemme emotionaalisen tilanteen. Pääasiallinen väärinymmärrys tai jännite on se, että palkattomat ihmiset, jotka ovat yleensä aktivisteja tai tekevät palkkatyötä muualla, haluaisivat osallistua enemmän mutta heillä on vaikeuksia vapauttaa aikaa toisista puuhistaan, kun taas palkatut ihmiset työskentelevät enemmän kuin oikeastaan haluaisivat. Jotkut ihmiset eivät esimerkiksi onnistu tekemään osaansa pelloilla, sillä he osallistuvat kokouksiin ja kollektiivisiin työpajoihin.

Rocaletin puutarha:

Rocaletin puutarha alkoi vasta viime vuoden maaliskuussa tavoitteenaan omavaraisuus vihanneksen suhteen. Kaksi ihmistä olivat todella motivoituneita tekemään asioita ja muut pitivät ajatuksesta. Oli paljon siemeniä ja taimia, ja paljon aikaa panostettiin puutarhan aloittamiseen

ja järjestämiseen. Yhteisön muita jäseniä pyydettiin auttamaan, mutta saatu apu ei ollut tarpeeksi keventämään viljelijöiden työtaakkaa. Kollektiiviin syntyi jännitteitä liittyen puutarhassa käytetyn ajan eriarvoisuuteen ja oikeuteen käyttää tuotantoa. Tämän kokemuksen jälkeen tiedostamme paremmin, miten paljon työtä puutarha vaatii.

Rouge et Noir -puutarha ZAD:lla:

Puutarhurointi Rouge et Noirissa on kollektiivista. Noin 5-6 koordinaattoria työskentelee arviolta päivän tai hieman yli viikossa. Lisäksi keskiviikot ovat avoimia talkoopäiviä kaikille, ja silloin on yleensä 5-20 ihmistä

työskentelemässä. Työ on manuaalista, se toimii niin ja ilmapiiri on hyvä! Meillä on kuitenkin hankaluuksia keksiä, miten menetellä tiettyjen rajoitteiden, kuten kuukalenterin seuraamisen kanssa, kun paikkaa täytyy aina puolustaa. Teoreettista tietoa omaavien ulkopuolisten ihmisten sisällyttäminen jo olemassa olevaan järjestelmään on usein myös heikkoa. Joskus esimerkiksi vihannekset, jotka ulkopuolisen teoreettisesti oppineen ihmisen näkökulmasta eivät ole ollenkaan käytännöllisiä viljeltäviä, toimivat kuitenkin muista syistä parhaiten viljelijöille.

Omavaraisuus Notre-Dame-Des-Landesin ZAD:lla perustuu moneen erikoistuneeseen toisiaan

täydentävään kollektiiviin paljon monimutkaisemman radikaalin autonomian sijasta. Vaihtoverkosto mahdollistaa mittakaavaedun. Esimerkiksi perunakollektiivissa kuusi ihmistä työskentelee päivän viikossa ja pystyy tarjoamaan perunoita yli 200 ihmiselle ja antamaan lisäksi lahjoituksia.

Eräs Kaakkois-Ranskassa oleva projekti:

Tässä projektissa on ollut konflikti mandalapuutarhan ja järkipäisemmän viljelytavan välillä. Yksinkertaistus on hyvä tapa välttää joitain konfliktin aiheuttajia; ristiriitojen syntyminen on epätodennäköisempää, kun viljelijöille ja ulkopuoliselle avulle annetaan helpompia ja helposti lähestyttävämpiä menetelmiä. Jokaisella asukkaalla on sekä oma alusta että osa kollektiivista puutarhaa. Kollektiivisella maalla viljely on yksinkertaista, ja omat alustat puolestaan antavat mahdollisuuden kokeiluille, jotka joskus tuottavat kiinnostavia tuloksia, joita voi sittemmin perustaa myös kollektiiviseen puutarhaan.

Clujin puutarha:

Clujin puutarhalla työskentelevien ihmisten viljelykokemus vaihtelee, ja työpanostus kollektiivissa on epätasapainossa. Toive on siirtyä johonkin yksinkertaisempaan. Koska osallisia on vähän, heillä kuluu noin neljä päivää viikosta puutarhojen hoitamiseen. Tavoiteltava määrä olisi puoli tai edes yksi päivä viikossa, mutta tällä hetkellä se ei vaikuta mahdolliselta. Clujin puutarha on projekti, jolla on suuri autonomian aste, siementen ja taimien tuotantoa, osa työkaluista tehdään itse, ja kaikki tehdään hyvin pienellä koneistuksella (meillä on vain yksi pieni kaksipyöräinen traktori).

Jotain yleistä pohdintaa:

Usein ulkopuolinen apu on välttämätöntä viljelyprojektin toimimisen kannalta. Viljelyn yksinkertaistaminen tekee kollektiivisesta työstä helpompaa, mutta emmekö silloin ajaudu liialliseen järjeistämiseen? Mittakaavaetu tarkoittaa kompromisseja, jotka voivat johtaa mielekkyyden vähenemiseen ja itseään toistavaan työhön. Samalla se kuitenkin vapauttaa aikaa muita kamppailuja varten.

On vaikeaa löytää tasapainoa poliittisen osallistumisen ja viljelyvelvollisuuksien välillä tietäessämme, että jos emme tee osaamme, kaatuu työ muiden kollektiivin henkilöiden niskaan. Sen seurauksena emme tunne olevamme oikeutettuja kamppailemaan "ulkopuolella".

Yleisenä johtopäätöksenä totesimme, ettei riitä varautua viljelyprojektin viemään aikaan, vaan täytyy myös pitää huoli kommunikoinnista kollektiivin kohdatessa hankaluuksia.

KESKUSTELU SUKUPUOLESTA JA MAATALOUDESTA

Rocaletin tapaamisessamme varasimme aikaa keskustellaksemme sukupuolikysymyksistä maanviljelyksessä. Tästä muodostui tila henkilökohtaisten kokemusten jakamiseen, ja tarjoamme tässä lyhyen yhteenvedon joistain puhumistamme asioista. Tämä teksti edustaa kuitenkin vain joidenkin osallistujien mieleen jääneitä kohtia, jotka ovat pieni osa koko keskustelusta.

Useat ihmiset olivat kokeneet tilanteita, joissa tehtävät tai roolit oli jaettu oletetun sukupuolen mukaan. Vaikka tämä ei toimi kollektiiveissa aivan samalla tavalla kuin kaupallisessa maataloudessa, ei pelkkä epäkapitalistinen järjestäytyminen välttämättä riitä estämään patriarkaatista kumpuavien epätasa-arvoisuuksien ja roolien toistamista.

Esimerkiksi kollektiivisella maatilalla naiset pitivät enemmän huolta lapsista, kun taas miehet tekivät enemmän töitä maatyöprojektien eteen. Toinen esimerkki patriarkaatin heijastumisesta kollektiiveihin on erään naisoletetun kertomus kokemuksestaan harjoittelijana maatilalla. Hän oli työskennellyt siellä kaksi vuotta ja useasti pyytänyt, että hänet opetettaisiin käyttämään traktoria, mutta hänen pomonsa ei sitä tehnyt. Uudelle miesoletetulle harjoittelijalle sen sijaan opastettiin traktorin käyttö välittömästi tämän saavuttua tilalle.

Pakotetut roolit voivat kuitenkin tapahtua myös toisin päin. Eräs naisoletettu mainitsi tuntevansa joskus, ettei ole tarpeeksi feministi, jos viettää paljon aikaa keittiössä, vaikka usein se on asia josta hän pitää. Ilmeisestikin on olemassa ero fyysisessä voimassa tai joidenkin ihmisten kokemuksessa, joka voi johtaa sortavina koettuihin tilanteisiin. Näissä yleensä miehet

ovat sortajan roolissa. Yhtä kaikki samanlaisia tilanteita voi olla myös useamman miehen välillä, esimerkiksi heikommilta vaikuttavia miehiä kohtaan, aivan kuten miesten ja naisten tai ihmisten jotka koetaan naisina, trans-, intersukupuolisina tai queereina.

”Anna kun minä”, ”näin se tehdään” ja ”näin tuon voi korjata” ovat usein kuultuja ilmauksia, jotka ovat sortavia ja saattavat estää ihmistä etenemästä, tekemästä ja luomasta omaa kokemustaan. Sillä tavoin se myös estää heitä oppimasta: ilman heidän kykenevyytensä mitätöintiä he olisivat voineet löytää oman tapansa tehdä asioita, joka olisi ollut erilainen mutta ei huonompi. Olisi miellyttävämpää, jos apua tarjottaisiin tyrkyttämisen sijaan, esimerkiksi sanomalla ”haluaisitko että kertoisin/näyttäisin sinulle, kuinka tehdä tämän” tai ”henkilökohtaisesti tykkään tehdä tämän näin”. Näin neuvominen olisi vähemmän autoritaarista. Nämä ilmaisutavat antavat mahdollisuuden siirtää tietoa eivätkä jätä toista turhaan kamppailemaan asian kanssa, jonka tämä olisi yhtä hyvin voinut neuvottuna tehdä tehokkaasti, luomatta kuitenkaan pakotettuja hierarkioita.

Taloudellisilla vaatimuksilla on nähtävissä yhteys tiettyjen työtehtävien ja asiantuntijuuden arvostamiseen toisia enemmän. Patriarkaatissa ja kapitalismissa joillekin toimille annetaan suurempi arvo kuin toisille, ja yleisesti perinteisesti naisille kuuluvat toimet ovat vähemmän arvostettuja kuin perinteisesti miehille kuuluvat: ruoanlaittoa, siivousta ja lastenhoitoa aliarvostetaan traktorin ajamiseen, talon rakentamiseen ja rakennustarpeiden tuomiseen nähden. Kollektiiveissa meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota tähän, jotta meidän päädy samaan toimintamalliin.

Hermannin puutarha, Helsinki 2013 (CC BY 2.0, flickr.com/photos/dodoorg)

Olemme myös huomanneet, että ympäristössämme aggressiivinen ja väkivaltainen toiminta, kuten mellakointi, vaikuttava suora toiminta, tappelut sekä poliittisen toiminnan seurauksena vankilaan joutuminen, saavat arvostusta ja näkyvyyttä, kun taas huolenpito itsestä ja muista, kuten lepo, itsehoito, parantaminen, ruoanlaitto, solidaarisuuden järjestäminen ja jonkun vankilasta hakeminen ei niinkään.

Eräs tärkeä asia, josta puhuimme, on kuinka toimia kohdatessamme seksismiä tai muuta puuttumista vaativaa toimintaa. Jos sortavasti toimivalle ihmiselle halutaan puhua asiasta, on tärkeää miettiä kuinka esittää kritiikki niin, että sillä on mahdollisuus tulla vastaanotetuksi ja sisäistetyksi. Yksi mahdollisuus on pyytää jotain kyseiselle sortavasti toimivalle henkilölle läheistä ihmistä puhumaan tälle. Olennainen seikka tällaisessa vaikeassa kommunikaatiossa on erottaa toisistaan ihminen ja teot: sano mieluummin "toimintasi/ilmainsi koetaan seksistisenä/aggressiivisena/sortavana"

kuin "olet seksisti/sortaja". Aina tämä ei kuitenkaan auta, sillä ihmiset yleensä samaistuvat voimakkaasti toimintaansa.

Onneksemme saimme päätettyä keskustelumme tiibetiläiseen viisauteen: "Saatamme mieltää myötätunnon pehmeänä, ystävällisenä, hempeänä, kohteliaana, yhteenottoa välttelevänä, koskaan muita kovempaa puhumisena... mutta joissain tilanteissa tämä myötätunto voi johtaa väkivallan tekoihin, tuhoon tai äänekkääseen puheeseen. Jokaista tilannetta on tarkasteltava yksilöllisesti eri lailla."

Ottaen huomioon moninaiset tavat, joilla seksistinen sorto voi ilmetä elämässämme, tällaiset keskustelukierrokset ovat aina arvokkaita ja askel kohti vapaata yhteiskuntaa. Yhdessä voimme kiinnittää tarkkaa huomiota kaikenlaisiin kokemuimme tilanteisiin, katsoa maailmaa muiden silmin ja tukea toisiamme jakamalla kokemuksemme ja analyysimme. Kiitos kaikille osallistuneille.

AKTIVISMIN HAASTEET ITÄ-EUROOPASSA

Johtuen tuntemuksesta, että Itä- ja Länsi-Euroopan olosuhteiden suureen eroon pitäisi kiinnittää enemmän huomiota, järjestimme keskustelun kolmen RTF:ssä edustettuna olevan Itä-Euroopan maan tilanteesta. Keskeisimmät keskustelussa esiin tulleet asiat ovat tässä:

Slovenia:

Slovenian keskeisissä kaupungeissa on joitain anarkistiryhmiä. On vaikea luoda vakaita kollektiiveja, koska ihmisten vaihtuvuus on niin suurta, eivätkä Länsi-Euroopan toimintatavat välttämättä sovi paikalliseen yhteiskunnalliseen ja kulttuuriseen tilanteeseen. Vuonna 2014 tapahtui kansannousu poliittista eliittiä vastaan, ja siinä anarkistiset ryhmät pitivät yllä useita ryhmittymiä ja tulivat poliittisesti huomioituiksi. Poliittisen ympäristön tuottamien hankaluuksien lisäksi liikkeellä on myös sisäisiä vaikeuksia, jotka liittyvät ego-ongelmiin ja vallanhaluisiin ihmisiin.

Puola:

Puolasta puuttuu vasemmistolaisen kamppailun perinne. Kyseessä on uskonnollinen maa, jonka ympäristö on hyvin vihamielinen ja kapitalismille myötämielinen ja joka on täynnä erilaisia fasismin ja nationalismin muotoja. Yleisesti toiminta on lakisuuuntautunutta ja keskittyy mediaan ja kansalaisjärjestöihin. Kommunismin käsitettä katsotaan Puolassa pahalla, ja Romaniassa ja Saksassa se on suorastaan kirokana. Białowieżan metsä Puolan ja Valko-Venäjän rajalla on yksi vanhimpia Euroopan jäljellä olevista metsistä,

mutta nyt sen puita kaadetaan. Vuokralla-asujien, työläisten, ammattiliittojen ja antifasistien liikkeisiin liitytään eniten, mutta kiinnostus ympäristötoimintaa kohtaan on lähes olematonta. Niillä, jotka sellaiseen osallistuivat, on oikeusjuttu meneillään. On liikaa tehtävää motivoituneiden osallistujien määrään nähden, joten on helppo palaa loppuun.

Työläisten ja vuokralaisten liitoissa vallitsee myös epämuodollinen hierarkia. Menneisyydessä tämän blokin ja hajautetun toiminnan välillä on ollut jako. 60% maatalousmaasta on pienviljelyä, ja pienviljelijät ovat kapitalismin muutosten uhreja. Nyt Puolassa on meneillään uusi tukijärjestelmä, joka jakaa rahaa ihmisille liiketoiminnan aloittamista varten, jos he suostuvat myymään maansa. Puolet viljelijöistä on suostunut tähän, mutta puolet tekee vastarintaa, enemmän kuin anarkistit. Hiljattain he käyttivät

400 päivää vesisärötyksen estämiseen kieltäytymällä lähtemästä mailtaan. Monia farmareita on kuitenkin vaikea saada aktivoitumaan poliittisella tasolla joistain menneistä kamppailuista huolimatta.

Romania:

Myös Romaniasta puuttuu kamppailukulttuurin historia. Rosia Montanassa, jossa vuonna 2013 pidettiin onnistunut Reclaim the Fieldsin tukema protesti kullankaivuuta vastaan, ei ollut repression vastaista ryhmää, joten monet saivat sakkoja ja pelkäsivät nykyään osallistua toimintaan. Tarvittaisiin tukiryhmä. Maassa ei ole poliittisia valtauksia; kaikkialla on maksettava vuokraa. Siispä ihmiset käyvät Länsi-Euroopassa töissä, jotta heillä olisi kotona Romaniassa rahaa ja aikaa poliittista työtä varten. Dyykkaukselle ei ole sijaa, koska kaikki on jo valmiiksi kierrätettyä. Konsensuspäättökseenteko on vaikeaa Romanialaisissa ryhmissä, mutta työpajoja pidetään tilanteen parantamiseksi.

Viime vuonna tapahtui kansannousu korruptiota ja valtaan nousutta puoluetta vastaan. Sitä ei ollut järjestämässä tarpeeksi ihmisiä, joten se ei levinnyt laajalle. Nationalistit olivat ottamassa liikettä haltuun, ja kun muutaman kerran sitä koetettiin haastaa anarkistilipun alla, ei se saanut hyvää vastaanottoa. Väkivallattomuudesta vallitsi konsensus, jota noudatettiin hyvin. Koska paikalla ei ollut agitaattoreita, 20 protestin ulkopuolista eivät voineet saada paljon aikaan. Rosia Montanassa ihmiset järjestivät viljejä protesteja, mutta nyt nekin on siistitty ja palautettu samalla tapaa. Romaniassa on vaikeaa löytää ihmisiä, jotka olisivat kiinnostuneita sekä viljelyksestä

että politiikasta. Poliittiset aktivistit eivät harjoita hyötyviljelyä ja sama toisinpäin. Yksi henkilö toimi eräässä Via Campesina -verkoston yhdistyksessä. On olemassa myös Ecoruralist-järjestö, joka harjoittaa paljon lobbauksia mutta ei ole radikaali.

Mitä nyt?

Keskustelun päätteeksi Itä-Euroopan maiden ihmiset koettivat kehittää ideoita siitä, kuinka Euroopasta saisi tasa-arvoisemman ja kuinka Länsi-Euroopan ihmiset voisivat tukea itää. Hyödyllisintä olisi pitkäaikainen ja moninainen yhteistyö idän ja lännen välillä. Tällä hetkellä avun pyytäminen on hankalaa ja kulttuurierot vaikeuttavat kommunikaatiota entisestään, joten eri maista kotoisin olevien ihmisten pitäisi olla enemmän tekemisissä keskenään. Itä-Eurooppalaisten pankkitilien kanssa on ongelmia, sillä niitä sakotetaan, joten ehdotettiin, että etsittäisiin tapoja lähettää taloudellista tukea lännestä itään. Todettiin myös, että ukrainalaisten kanssa pitäisi olla enemmän yhteydessä.

Osa 3: UUTISIA

TÄHTIKUVIOSTA

Vapauta maaperä -tapaaminen

13.-14. LOKAKUUTA, HAMPURISSA

Vapautetaan maaperä yhdessä!

13.-14. lokakuuta järjestämme ensimmäisen kansainvälisen Vapauta maaperä -tapaamisen Hampurissa, ja kannustamme kaikkia liittymään mukaan. Tapaaminen on avoin niin ryhmille kuin yksilöillekin, jotka haluavat osallistua vuoden 2019 joukkoaktion ja/tai aktion tienoilla olevan viljely- ja ilmastoleirin järjestämiseen.

Vuonna 2019 Pohjois-Euroopassa tapahtuu joukkoaktio, jonka tarkoituksena on sulkea lannoitetuotantolaitos lopettaaksemme tuhon sen tapahtumapaikallaan sekä riisuaksemme sen yltä maataloustuotannon oikeutuksen. Aktio on massakansalaistottelemattomuuden teko, jossa käytämme kehojamme ja kollektiivista määrätietoisuuttamme voittaaksemme esteet ja sulkeaksemme yhden Euroopan suurimmista lannoitetuotantolaitoksista. Aktiota edeltävinä päivinä

järjestetään ilmasto- ja viljelyleiri tapahtumapaikan läheisyydessä. Haluamme sinun osallistuvan tämän mahdollistamiseen!

13.-14. lokakuuta on ensimmäinen iso kansainvälinen suunnittelukokous. Siellä ryhmät ja yksilöt pohjoismaista voivat tavata toisensa ja suunnitella sekä leiriä että aktiota. Esitämme ehdotelman aktiosuunnitelmalle, luomme työryhmät ja muodostamme joukkoaktion.

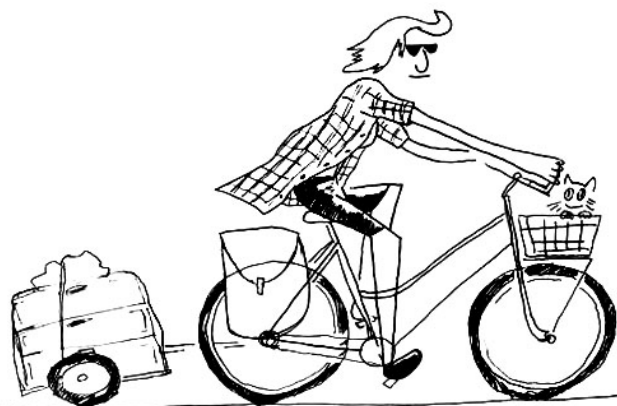
Toivomme sinun ja ryhmäsi tulevan tapaamiseen, osallistuvan suunnitteluun, siirtyvän liikekannalle aktiota ja leiriä varten ja osallistuvan molempiin. Ilmoitathan meille tulostasi, jotta voimme järjestää yösijan ja ruokaa. Voit ilmoittautua kirjoittamalla postin osoitteeseen freethesoil@riseup.net, meillä on PGP.

Vuosi 2014. Ennen kuin Firenzen maakunta korvataan metropolialuehallinnolla, se virallistaa tahtonsa päästä eroon Bagno a Ripolin kunnassa sijaitsevasta "Villa di Mondragin liittoamasta" yhtenä viimeisistä

Corona-Modello -ryhmä suunnittelee muuntavansa 20000 miljoonaa kuutiometriä vettä miljardiksi kuutiometriksi olutta vuodessa Mexicalissa, joka on puolivaavikko ja jossa tähän asti maanviljelys on vastustanut

overgrow the government.

Ecotopia
Biketour

SPAIN PORTUGAL
SUMMER 2018

Ecotopia-Pyöräretki

Ecotopia-pyöräretki on itsejärjestäytyvä, kansainvälinen yhteisö, joka on järjestänyt vuotuista pyöräilyretkeä eri Euroopan alueiden halki vuodesta 1990. Retken aikana tutustumme ympäristöllisiin ja yhteiskunnallisiin projekteihin ja harjoitamme kestävän elämäntavan ja aktivismin muotoja. Laitamme yhteisöllisesti vegaanista ruokaa, harjoitamme konsensus-päätöksentekoa ja jaamme taitojamme workshoppeissa. Ecotopia-pyöräretki sopii kaikille pyörämatkustuksesta, yhteisöelämästä, tee-se-itse-asioista, ekologisesta elämäntavasta ja kokemuksen kautta oppimisesta kiinnostuneille.

Yleensä olemme 20-40 pyöräilijän joukko. Useimmat ovat ensikertalaisia ja osallistumisaika on keskimäärin jotain kahden viikon ja kahden kuukauden väliltä. Harvemmin pyöräilemme kaikki kerralla; jotkut kulkevat edellä ja merkitsevät tietä nuolimerkeillä. Loput seuraavat pieninä ryhminä omassa tahdissaan. Tuemme toisiamme ja pidämme etäisyydet sellaisina, joista jokainen ihminen ja pyörä pystyy selviämään. Älä huoli, jos et koskaan aiemmin ole matkustanut pyörällä.

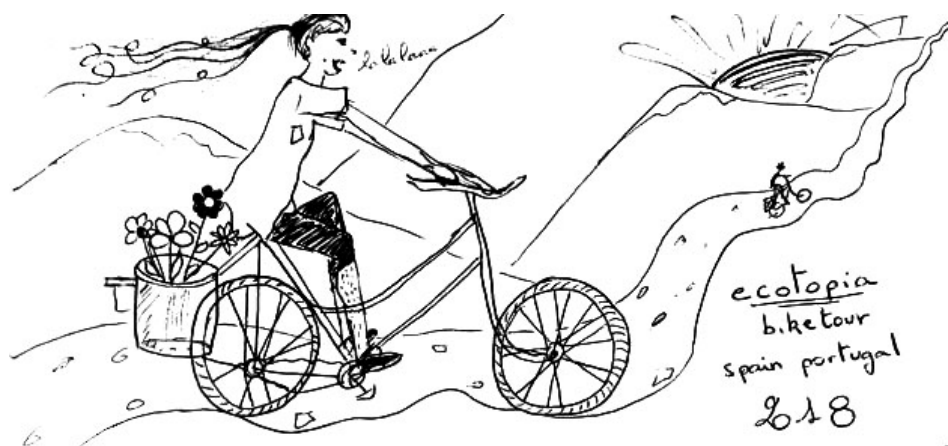
Koetamme luoda hierarkiatonta ympäristöä kierrättämällä vastuutehtäviä, jakamalla taitoja ja kunnioittamalla henkilökohtaisia tarpeita. Ihmiset voivat osallistua päivittäisiin

toimiin (ruoanlaittoon, peräkärryn vetämiseen, reitin merkitsemiseen jne.), mutta kukin voi yksilöllisesti päättää, paljonko haluaa tehdä. Muutaman päivän välein kokoonnemme ryhmänä puhumaan siitä, kuinka asiat sujuvat, ja tekemään yhdessä päätöksiä. Yksi keskeisistä arvoistamme on luoda epäsyöjivä ympäristö.

Laitamme yhteisöllisesti ruokaa kannettavien uunein, kannamme kaikkia välineitä itse, koetamme ostaa paikallista luomuruokaa ja dyykkaamme kun mahdollista. Suosittelemme 3-5€ rahalahjoitusta päivää kohden ruokakulujen kattamiseksi, mutta tervetulleita mukaan ovat myös ne, jotka eivät voi antaa lahjoituksia.

Tänä vuonna teemamme on "Reclaim the Fields". Aloitamme 28. kesäkuuta Pamplonasta ja seuraamme Pyreneiden Niemimaan pohjoisrannikkoa Vitoria-Gasteizin ja Bilbaon (kesäkuun puoliväli), Gijónin (kesäkuun loppu) A Coruñan (elokuun puoliväli) ja Vigon (elokuun loppu) kautta Portoon (syyskuun alku).

Jos sinulla on kysymyksiä tai ehdotuksia projekteista, ryhmistä tai matkalla käytävistä tapahtumista tai tahdot auttaa matkan valmistelussa, kirjoita osoitteeseen 2018@ecotopiabiketour.net tai liity sivuiltamme sähköpostilistallemme.

ECOTOPIA BIKE TOUR 2018

Maalaisvaltaus Fraguasissa

Fraguas on yhteisöllinen maalaisuudistusprojekti vuorilla Guadalajaran pohjoispuolella Espanjassa. Vuodesta 2013 lähtien ryhmä ihmisiä - vuoren pohjoispuolen maalaisasukkaiden yhdistys - on rakentanut uudelleen tämän muinaisen kylän raunioita perustaen toimintansa agroekologisiin arvoihin, kollektiiviseen itsehallintoon ja haluun avata uutta elintilaa hylkäämisestä paljon kärsivälle alueelle.

Viime vuosina he ovat siivonneet katuja ja polkuja, ylläpitäneet hedelmäpuita, rakentaneet uudelleen taloja, parantaneet sisäänkäyntejä ja vesiverkostoa lähteiltä... He ovat vahvistaneet suhteita ympäröiviin kyliin kasvattaessaan ja vahvistaessaan projektia lukuisten yhdistäytyneiden ihmisten avustuksella.

Castilla la Manchan kunnanvaltuusto hallinnoi vuorta, jolla kylä sijaitsee. Rohkeiden nuorten

ryhmän jakamien monien vaihtoehtojen lyhyen vaihdon aikana kunnanvaltuusto aloitti oikeusprosessin tyhjentääkseen ja hävittääkseen Fraguasin uudelleen ja rangaistakseen uusia valtaajia 24 vuoden vankeustuomiolla ja 63500€:n sakolla.

Tähän päivään saakka uudet valtaajat ovat arvokkaina ja täynnä toivoa jatkaneet työskentelyä kylässä ja aloittaneet puolustuskampanjan säilyttääkseen Fraguasin paikkana, jossa muinainen savoir-faire ja tulevaisuuden utopiat voivat kohdata, jossa toiminta saa epäilykset katoamaan ja toivon elämään ja jossa ihmiset mahtuvat henkilökohtaiseen, yhteiskunnalliseen ja maailmanlaajuiseen ekosysteemiinsä kunnioituksella. Kannustamme vierailemaan projektissa (fraguaspobladores@gmail.com) ja auttamaan tiedon levityksessä.

HOW CAN YOU HELP FRAGUAS PROJECT?

BY COMING TO FRAGUAS

We keep rebuilding, we keep planting our garden, we keep defending the land in an eco sustainable and self-sufficient way.

WITH ECONOMICAL SUPPORT

- By organizing solidarity events to rise up funds. If you feel like and/or have the strength to do so... JUST DO IT!
- By donating, as usually, as much as you want.

IBAN: ES15 1491 0001 2430 0008 1648

BIC/SWIFT: TRIOESMMXXX

Address: Triodos Bank, 5 José Echegaray, 28232 Las Rozas, Madrid.

Name: Teresa Sánchez-Fayos

BY SPREADING THE WORD

By email, Whatsapp, social networks... Do as much as you can in order to make the situation in Fraguas known everywhere. Thanks to you, we will stop the demolition of the village.

Facebook: Fraguas Revive

Gmail: fraguaspobladores@gmail.com

WE CAN'T GO TO JAIL FOR REPOPULATING A VILLAGE!

WE MUST NOT LET ANOTHER VILLAGE TO DISAPPEAR!

¡WE NEED YOUR HELP!

FRAGUAS SE QUEDA

FRAGUAS WAS DESTROYED ALREADY ONCE. WHAT'S DEAD, MAY NEVER DIE!

Mondeggi, maatila ilman johtajia

yksinkertaisesti jatkaa jakamista.

**Eikö ole ilmeistä, miten tämä on “riistää”
verbin vastaista?**

Seuraa meitä täällä:

<https://tbcfirenzemondeggi.noblogs.org/>

Tämä teksti on kirjoitettu edellisen RTF-tapaamisen aikana Helmikuussa, eli ennen häätöjä. Tuoreempaa tietoa saa nettisivulta zad.nadir.org.

Mikä on NDDL:n (Notre-Dame-des-Landes) ZAD?

Notre-Dame-des-Landes viittaa lentokentänrakennusprojektiin samannimisen kunnan mailla. Projekti on yli 40 vuotta vanha ja uhkaa alueen biodiversiteettiä ja hedelmällisiä maita edistäen samalla fossiilisten polttoaineiden ympärille rakennettua maailmaa. Siitä syystä viimeiset kymmenen vuotta projektin maa-alue on ollut vallattuna sen toteuttamisen estämiseksi. Vuonna 2012 "Caesar-operaatio", jonka tavoitteena oli häätää kaikki valtaajat alueelta, uhkasi vakavasti ZADia (ZAD tulee sanoista Zone À Défendre, mikä tarkoittaa kirjaimellisesti puolustettavaa aluetta). Operaatio kuitenkin epäonnistui Ranskan ja muiden maiden asukkaiden valtaavan tuen ansiosta.

Muutama viikko sitten hallitus ilmoitti projektin lakkauttamisesta. Jotkin valtaajat haluavat kuitenkin pysyä alueella jatkaakseen toimintaansa ja asumistaan siellä samalla lailla kuin viimeisen vuosikymmenen ajan laillistamatta välttämättä paikkaa.

ZAD:ssa on noin 3400 eekkeriä (16 000 000 m²) biodiversiteetiltään ja ravinteiltaan rikasta maata, jolla asuu keskimäärin 200-400 ihmistä levittäytyneenä yli kuuteenkymmeneen asuinyhteisöön/-

paikkaan ZAD:n alueella.

Mikä on lentokenttäprojektin lakkauttamisesta lähtien ollut kuuma puheenaihe?

Osasukkaista haluaa laillistaa ZAD:n voidakseen pysyä siellä pitkäaikaisesti tuntien olonsa turvallisiksi, mikä väistämättä johtaa tarpeeseen neuvotella valtion kanssa laillistamisen ehdoista. Keskusteltavana on maiden tulevaisuus, vaihtoehtoiset projektit kyseisillä (laillisilla tai laittomilla) mailla ja niille rakennetut talot ja hökkelit.

Neuvotteluihin liittyen valtio on vaatinut NDDL:n valtausliikettä tekemään "neuvottelua edistäviä" toimia, mikä johti "Chicanesin tien" purkamiseen. Ranskaksi "chicanes" tarkoittaa ajoesteitä, joita on asetettu tielle ettei sitä voisi ajaa suoraan. Tie rakennettiin Caesar Operaation jälkeen 2012. Kierrätysmateriaaleista rakennettuine rähjäisine taloineen ja pröystäilevine taideteoksineen se heijasti ZAD:n lannistumattomuutta ja sen luovaa yhdistävää voimaa, ja siksi sillä oli erityinen symbolinen paikka monien valtaajien sydämissä.

Lisäksi tie oli monien valtaajien päätie, kun taas nykyään se on yötä päivää poliisivartiossa. Poliisit kuvaavat ihmisiä, estävät monia kulkemasta tien yli jne. Poliisi on ensimmäistä kertaa vuoden 2012 jälkeen virallisesti läsnä ZAD:ssa pannen liikekannalle neljäsataa poliisia, droneja ja helikoptereita. Yleisesti tilanne on stressaava niin lähistön

ZAD, NDDL, Mitä kuuluu?

asukkaille kuin valtaajillekin.

Neuvottelut alkavat ensi viikolla Nantesin, joka on lähin suuri kaupunki, prefektuurilla. Osallistujia on liikkeen kaikkien kantojen, niin laillistajien kuin ei-laillistajienkin joukosta. Tämä ei kuitenkaan sulje pois hädän mahdollisuutta 1.4. jälkeen, jolloin "talviaselepo" virallisesti loppuu.

Hökkeleitä on viime aikoina poltettu. Mitä tarkalleen tapahtui?

Poltettu hökkeli oli "Chicanesien tien" alussa ollut suuri torni, joka mahdollisti tien nopean ja helpon sulkemisen. Emme tiedä, kuka tuhopolton teki, mutta onnettomuus se ei varmastiakaan ollut. Sinä yönä oli hyvin tuulista ja palo eteni nopeasti. Tämä ei ole

ensimmäinen kerta, kun tiellä tapahtuu vastaavaa, mikä on aiheuttanut paljon hämmennystä niin liikkeen sisällä kuin muidenkin kansalaisten keskuudessa.

Tämän lisäksi valtaajat ovat purkaneet muitakin tiellä olleita hökkeleitä, mutta ilmapiiri on ollut kireä ja välillä jopa fyysistä väkivaltaa on ilmennyt. Kukaan ei ollut tyytyväinen tien purkamisesta, mutta paljon paineita siihen tuli sekä laillistamista tavoittelevien asukkaiden suunnalta että naapureilta, jotka olivat myös kamppailleet lentokenttää vastaan mutta eivät nähneet mieltä "Chicanesin" säilyttämisessä enää valtion luovuttua lentokentän rakentamisesta vaan tahtoivat käyttää tietä jälleen "normaalisti".

Purkuviikko oli kamala. Valtaajat tahtoivat tehdä purkamisen itse, koska he ymmärsivät näiden hökkelien arvon ja tahtoivat niiden tulevan mieluummin puretuiksi kuin puskuutraktorein tuhotuiksi.

Miksi ei olisi syytä jäädä?

Vallatun alueen ja tien välillä on ero; tie kuuluu Notre-Dame-des-Landesin kunnalle ja sen asukkaille - taistelua tukeneille ihmisille, jotka halusivat taas käyttää tietä ja auttoivat sen "siivoamisessa". Purkaminen koski nimenomaan tietä, ei koko ZAD:n aluetta.

Onko mahdollista, ettei ketään häädettäisi? Onko kukaan neuvotteluissa ehdottanut sellaista?

Neuvotteluissa on asetettu reunaehdoja. Yksi niistä on se, että jos yksikin ihminen häädetään tai yksikin hökkeli tuhoetaan, neuvottelut loppuvat ja lopetamme kaiken. "Kaikella" tarkoitamme "pyrkimyksiä" helpottaa valtion kanssa käytävää dialogia. Tämä pätee sekä nykyhetkessä että "talviaselevon" jälkeen, vaikka hallitus uhkaisi häätää huhtikuun 1. jälkeen kaikki, joita ei ole laillistettu.

Miten monet ihmiset osallistuvat tällä hetkellä neuvotteluihin?

Kamppailun kultakin osanottajalta (esimerkiksi Via Campesina, The Rioting Naturalists jne.) on edustaja ja ZAD:lla kokonaisuutena kolme edustajaa.

Tällä tavoin 11 henkilöä on nimetty muodostamaan "neuvotteluryhmän". Tästä ryhmästä kolme jäsentä puhuu suoraan

prefektuurille koko ZAD:n nimissä, eivät itsekseen eivätkä edustamissa ryhmissään, ja tarvittaessa kolme muuta voi korvata heidät.

Jos häätöä ei tule, mikä on "maankäyttö"-ryhmän toimeksianto maan kunnostuksessa?

Tämä on vaikea kysymys. Emme todella tiedä, mitä tapahtuu... Joko ZAD:sta tulee suoraan maan omistaja tai se voi tehdä valtion kanssa arennin. Arenti tarkoittaa sopimusta, jonka mukaan ZAD:lla olisi oikeus käyttää maita sovittu ajanjakson (18-99 vuotta) verran, minkä jälkeen se omistaisi maat, ellei sen käyttöä kyseenalaistettaisi uudelleen. Toivomme, että tästä kamppailusta nouseva laillinen kokonaisuus saisi oikeuden hallita maita ja sen päätökset tehtäisiin yhteishallintoon perustuvan järjestön yleiskokouksessa eikä ketään määritettäisi "omistajaksi". Ainakin ZAD:n virallinen diskurssi kuuluu näin.

Tämä vaikuttaisi paremmalta vaihtoehdolta kuin sopimuksia tekevän yhdistyksen perustaminen. Yhdistyksen tapauksessa valtio voisi nimittäin laitonta toimintaa havaitessaan haastaa oikeuteen yhdistyksen puheenjohtajat (Ranskassa 3-5 henkilöä), mikä tarkoittaisi, että koko liikkeellä olisi hirmuinen paine tehdä mitä ikinä valtio tahtoo. Tämän paineen vähentämiseksi yksi ratkaisu olisi varmistaa, ettei yhdistyksen puheenjohtajiksi nimetyillä henkilöillä olisi mitään arvokasta omaisuutta, kuten maata, rakennuksia tai rahaa, joka voitaisiin mahdollisessa oikeudenkäynnissä

takavarikoida.

Asioita monimutkaistaa kuitenkin myös se, ettei yleiskokousta pidetä edes kaikkia valtaajia edustavana, koska siellä on niin vaikeaa saada ääntään kuuluviin, ellei satu olemaan ystäviä muista liikkeen osista.

Jos valtio on omistaja, voiko se puuttua maiden käyttöön? Voiko se esittää vaatimuksia niiden käytöstä?

Arenti tekee yleiskokouksesta käytännössä "omistajan" sopimuksen määrittämäksi ajaksi. Tämän ero todelliseen omistajuuteen näkyy käytännössä vain, jos valtio voi osoittaa yleiskokouksen toimeksiannon vahingoittavan sen omistusoikeutta. ZAD:ssa on kuitenkin paljon laittomia asioita, kuten piraattiradio, pilveä ja ilman rakennuslupaa rakennettuja hökkeleitä.

Jos ZAD:n ehdot hyväksytään, tuleeko valtion vaatimuksista ongelmia?

Tästä ei vallitse yksimielisyyttä. Jotkut tahtovat pysyä laittomina, sillä he ovat valtaajina periaatteiltaan valtion hallintoa oikeutta vastaan. Toisten mielestä

taas laillistaminen mahdollistaisi sen, että he voivat pitää jo rakentamansa.

Valtio koetti häätää teidät jo aiemmin, mutta te vastustitte. Miksi laillistaa nyt? Onko poliisista tullut vahvempi?

Mielipiteet vaihtelevat.

Jotkut ajattelevat, että lentokentänrakennushankkeen tultua hylätyksi saa kamppailu nyt vähemmän tukea kuin ennen.

Toisaalta, moni taistelua tukenut ei vastustanut ainoastaan lentokenttää vaan myös "sen edustamaa maailmaa". Heihin luottaen jotkut kannattavat edelleen laillistamattomuutta.

Lisäksi on vielä kolmansia, jotka ajattelevat, että vaikka voimme luottaa ei-laillistajien tukeen olisi parasta, jos yhdistys saisi auktoriteetin ja liike epävirallisesti valtaisi virallisesti yhdistyksen hallinnassa olevat maat.

Valtion intressi tässä kaikessa olisi, ettei

enää puhuttaisi ZAD:sta vaan näennäisesti “palattaisiin normaaliin”. Valtio sulki silmänsä kaikilta laittomilta toimilta. “Sème Ta Zad” (suora käännös “Kylvä ZADisi”) ei tahdo laillistaa toimintaa ja haluaa jatkaa tuotantoa markkinoiden ulkopuolella.

Onko yhteisellä omistuksella merkitystä? Eikö ongelma ole omistuksen käsite ylipäätään?

Omistusvaihtoehto vaatisi “lahjoituskassan” perustamista, mikä maksaisi järjestöjen määrän rahaa: 2000€/ha 1650:sta hehtaaria maata ja vielä talot maiden lisäksi. Tästä vaihtoehdosta ainakin valtio olisi kiinnostunut! Voimme pyytää tarvittaessa rahoja Lushilta, belgialaiselta luonnonmukaiselta eläinkokeita välttävältä käsin tehtyjen kosmetiikkatuotteiden brändiltä.

Mikä takaa, ettei yhdistys hädä valtaajia?

Yhdistys itsessään muodostaisi vastavallan, mutta tällaisista asioista yhä keskustellaan. Yhdistys toimisi välittäjänä taistelun eri osasten välillä, joilla ei yksinään ole valtaa toimeksipanna yleiskokouksen päätöksistä eriäviä valintoja. Jo nyt on ilmennyt ongelmia siinä, miten yleiskokouksen eri osallisten vaikutusvalta ja voima toimivat, ja tämä asia tuskin muuttuu yhdessä yössä.

Millä tavalla voimme auttaa? Ehkä olemalla tuomitsematta liian kärkevästi ottaen huomioon, kuinka vaikea tilanne on ja ettemme koe samaa kuin paikallaolijat, jne?

Keväällä esimerkiksi ZAD järjestää maan

haltuunottamisen, ja paikalla tarvitaan fyysistä tukea, koska tuloksena voi olla yhteenotto. Joitakin liikkeen osasia pelottaa johtaa tällaista toimintaa neuvottelujen aikaan. Auttaa myös, jos tuet toimintaa yhteisöissäsi, koska niillä on liikkeelle niin paljon merkitystä. Voit selittää, kuinka tärkeää olisi erityisesti uusien asutusten syntymisen mahdollistamisen kannalta, että “Sème ta Zad” hallitsisi ZAD:n maita. Näin voit vaikuttaa suotuisan “vallan tasapainon” ylläpitämiseen neuvottelujen aikana. Siispä kutsumme teitä hajautettuun toimintaan. Siinä olivat kaikkein keskeisimmät tavat auttaa. Jos kukaan ei toimi, ei ZAD:lla ole painoarvoa neuvotteluissa.

Miten ja millä ehdoin uusi projekti pääsee toimimaan ZAD:lla?

ZAD:n ja sinne pyrkivien projektien välillä tietoa välittää tervetuloryhmä. Voi myös vain asettua paikalle, tavata ihmisiä, elää elämäänsä siellä ja ehdottaa uusia asioita. Valtauksia on avattu myös ZAD:n ympärillä paikoissa, joissa voisi tapahtua näyttävää toimintaa. Fasistiset ideat ovat tietenkin pois pelistä, mutta siinä ehdot ovatkin. :)

Helsingissä omilla palstoilla viljely on yleinen harrastus kesäisin, ja myös yhteisöllistä kasvatusa löytyy sieltä sun täältä. Tässä artikkelissa keskitymme kuitenkin käsittelemään vain muutamaa meille tutuinta ja mielestämme keskeisintä eri viljely-yhteisöä, sillä ne ovat avoimia ja helposti lähestyttäviä uusille ihmisille ja ajattelimme niiden olevan kiinnostavimpia Rtf-verkoston ihmisille. Tietoa muista viljelmistä voi löytää kaupunkiviljelyn nettisivuilta kaupunkiviljely.fi/kaupunkiviljelmat/.

Suomessa ruohonjuuritason toiminta on pääsääntöisesti aika kilttiä. Helsingin kaupunki on suhtautunut enimmäkseen suopeasti kaupunkiviljelyyn ja jopa tehnyt oppaan yhteisöviljelmien perustamiseen. Vaikka tässä käsiteltävät kaupunkiviljelyporukat tekevätkin yhteistyötä kaupungin kanssa, on niiden toiminta kuitenkin luonteeltaan itseohjautuvaa, epäkaupallista ja matalan kynnyksen osallistavaa toimintaa. Samoin molemmat Helsingin tällä hetkellä toiminnassa olevat talonvaltauksset, Kumma ja Makamik, ovat nykyään laillistettuja ja maksavat vuokraa, mutta sen kummemmin ei kaupunki niiden toimintaan puutu. Talonvaltaus- ja anarkistiskene ovat kuitenkin aika erillisiä viljelypiireistä. Viljelmiltä voi löytää niin paikallisia aktivisteja, naapuruston viherpeukaloita kuin uteliaita ihmettelijöitäkin.

Dodon kaupunkiviljelijät aloitti Dodo-järjestön työryhmänä vuoden 2009 kesällä. Dodolla oli sinä vuonna teemana kaupungit ja ruoka ja se tutki mm. miten kaupungeissa kasvatetaan ruokaa. Dodon kaupunkiviljelijät perustivat Pasilaan sissiviljelmän,

ja seuraavana vuonna toiminta laajeni kaupunkiviljelmiin ympäri kaupunkia: Kalasatamaan perustettiin säkkiviljelmät, järjestettiin laaritalkoot ja taloyhtiöiden pihuille rakennettiin laatikkoviljelmiä. 2012 osana World Design Capital -vuotta rakennettiin toisen Dodon työryhmän, Kääntöpöydän, kasvihuone. Dodon kaupunkiviljelijät alkoivat vuokrata liikennevirastolta aluetta Pasilan hylätyltä ratapihalta, ja jonkun aikaa vuokrattiin myös alunperin sissiviljelmänä alkanutta paikkaa. Alueen vuokraaminen kuitenkin lopetettiin, sillä joku puutarhan luvallisuudesta tietämätön liikenneviraston osataho tuhosi sen ja puutarha oli muutenkin silloin vajaakäytössä.

Kääntöpöydällä järjestetään nykyään kesäisin paljon avoimia talkoita, joissa on rakennettu muun muassa kasvatuslaatikot, kastelujärjestelmät, sähköjärjestelmät ja aurinkopaneelit. Kääntöpöytä toivottaa kaikki myös tervetulleeksi ottamaan työvuoroja puutarhallaan ja tarjoaa kaiken tarvittavan opastuksen kokemattomille vapaaehtoisille. Dodo tekee myös viljelyopastustyötä ja lobbauksia kaupungin suuntaan. Dodo saa tukea toiminnalleen opetus- ja kulttuuriministeriöstä, ja Kääntöpöydän vuokrat sekä tapahtumabudjetti hankitaan pääsääntöisesti vuokraamalla paikkaa yksityistilaisuuksia varten. Näin

YHTEISÖLLISTÄ KAUPUNKIVILJELYÄ HELSINGISSÄ

yleisötapahtumat pysyvät ilmaisina, mikä on yksi Kääntöpöydän manifestin tärkeimmistä viesteistä. Lisää tietoa Dodosta ja Kääntöpöydästä löytyy niiden nettisivuilta <https://dodo.org/> ja <https://kaantopoyta.fi/>.

Hermannin puutarha on Hermannin puistossa sijaitseva kaupunkiviljelmä. Alue oli aiemmin Helsingin vankilan aluetta, mutta kun Hermannin asuinalue rakennettiin, puistoalue aidattiin ulos vankila-alueesta ja siitä tuli julkinen. Puutarha oli toiminut vankilan ajalla hyötypuutarhana ja siellä oli säilynyt vanhoja kasveja, kuten raparperia, vadelmia, mäkimeiramia ja paljon villivihanneksia. Vuonna 2012 jotkut naapuruston asukkaat aloittivat omia sissiviljelmiään ja perustivat pian sen jälkeen myös yhteisiä viljelmiä. Kun Helsingin kaupungin puistosuunnitelma alueelle eteni, kaupunki otti huomioon kaupunkiviljelmän olemassaolon ja puutarha sai jatkaa rauhassa toimintaansa. Viljelymää piti tosin vaihtaa, sillä kaupungin mittauksissa

maaperästä paljastui raja-arvot ylittävä määrä raskasmetalleja, mutta kaupunki hoiti sen ja rajasi viljelyalueen istuttamalla ympärille marjapensaita.

Läpi kesän 2018 Hermannin puutarhalla järjestetään talkoot joka keskiviikko klo 18 ja joka sunnuntai klo 16. Sinne on helppo mennä mukaan touhuamaan, sillä kokeilemattomat talkoilijat neuvovat mielellään uudempia. Sato jaetaan aina talkoilijoiden kesken sitä mukaa kun sitä tulee. Puutarhalle voi kuitenkin mennä puuhailemaan itseksensä myös talkooaikojen ulkopuolella. Hermannin puutarhalla on myös oma Facebook-ryhmä (<https://www.facebook.com/groups/560301447376832/>), jossa käydään keskustelua puutarhan asioista.

Syötävä puisto on yhteisöllinen kaupunkiviljely- ja kulttuuritapahtumakeskus, joka sijaitsee Mustikkamaalla Helsingissä. Se perustettiin keväällä 2014 osana Maaseudun Sivistysliiton Paikan tuntu -hanketta.

Alueelle istutettiin talkoovoimin monivuotisia hedelmäpuita ja marjapensaita, ja avomaaviljelmät ja ruokasieniviljelmät perustettiin koululaisten, kaupunkiviljelijöiden ja eri yhdistysten viljelytyöpajoissa. Parina vuonna puutarhalla on ollut myös kesäkanoja.

Hankkeen loputtua Maaseudun Sivistysliitto jatkoi vielä vuoden puutarhan taustatoimijana, mutta lopetti sen jälkeen, ja hetken aikaa oli epäselvää, saako puutarha jatkaa toimintaansa. Tänä vuonna se siirtyi kuitenkin kaupungin kulttuuri- ja nuorisotalon koordinoimaksi. Kesällä 2018 Syötävässä puistossa järjestään avoimet talkoot joka keskiviikko klo 17-20. Muista tapahtumista löytyy tietoa nettivulsta <https://msl.fi/osallistu/taide-ja-kulttuuri/syotava-puisto/>.

Berry guerrilla on myös yhteisö, jonka pyrkimyksenä on lisätä hyötyistutusta kaupungeissa, mutta se ei rajoitu millekään tietylle alueelle. Se perustettiin vuonna 2016 Göteborgissa, jossa se alkoi ensin joukkorahoitettuna sissiviljelynä, ja myöhemmin kaupunki suostui tukemaan yhdistystä materiaalein. Viime syksynä Berry guerrilla aloitti toimintansa myös Helsingissä. Hakaniemeen ympäri Tokoinranta sissi-istutettiin marjapensaita, joista osa valitettavasti otettiin pois puistonhoitajien toimesta. Nyt yhdistystä

olla rekisteröimässä Suomeenkin.

Berry guerrillalla on oma naapurustorinki, jossa jäsenten kotikulmille istutetaan näiden aloitteesta puutarhoja, mutta pääsääntöisenä tavoitteena on istuttaa marjapensaita nimenomaan kaupungin keskustaan mahdollisimman näkyville kaikkien saataville, kuten näköalapaikoille, yleisille hengailualueille, treffipaikoille ja lenkkeilyreittein varrelle. Sissiviljelyn ohella myös laillisia teitä pyritään hyödyntämään: nyt on vireillä Tokoinrannan kaavavalitus, jossa kaupunkia vaaditaan vaihtamaan rusokirsikat syötäviin niin, että lähellä olevat viljelyorganisaatiot voivat hoitaa kasveja. Google mapsin kanssa on suunnitteilla yhteistyöprojekti, jossa karttaan merkataan ympäri maailmaa julkisia

hedelmäpuita ja marjapensaita, jotta kaikkialla muidenkin kuin paikallisten olisi helppo löytää tiensä niiden luo.

Berry guerrillaisten kokemuksen mukaan Suomessa sissiviljelyyn suhtaudutaan paljon nuivemmin kuin Ruotsissa, minkä takia istutusiskut tehdään täällä öisin pimeään turvin. Talvella tapaamiset ovat avoimia, kun tulevaa toimintaa vasta suunnitellaan, mutta kesällä niistä ei toiminnan laittomuuden takia tiedoteta julkisesti. Jos haluat tutustua Helsingin Berry guerrillaan, voit ottaa rohkeasti yhteyttä Facebookin kautta: <https://www.facebook.com/BerryGuerrilla/>. Tapahtumiin voi osallistua myös kertaluontoisesti, mutta etenkin paikallisia kannustetaan sitoutumaan

toimintaan. Ideoita on lukuisia, mutta marjapensaat vaativat säännöllistä hoitoa ja ollakseen pysyvä tarvitsee yhteisö aktiivisia jäseniä. Älkää siis kertoko ideoitanne vain muille, vaan lähtekää itse toteuttamaan niitä!

"Faut pas pucer (mémé dans les ordis)" -kollektiivin kamppailu

Nathalie & Pierre

Ranskassa karjanhoito vaatii jokaisen maatilan eläimen tunnistusta: lehmillä on henkilöllisyystodistukset, ja vuodesta 2010 asti lampailla ja vuohilla on ollut korvamerkkit, joista toisessa on RFID-siru. Tunnistusjärjestelmä alkoi ensin tatuoinneilla, ja sitten tulivat siruttomat korvamerkkit. Eläinten sirutus on tapa standardisoida maanviljelystä. Tämä on myös seurausta totalisoinnin halusta, koska tämä vimma tietää kaikki mitä farmilla kullakin hetkellä tapahtuu on mahdollista ainoastaan tietokoneistumisen takia. Vaikka perustelut johtamisen ja byrokratian logiikalle karjan pidossa liittyvät terveysseikkoihin, on viime kädessä kysymys meidän elämämme hallitsemisesta.

Vuonna 2007 kirjoitettiin ensimmäinen teksti eläinten sähköistä tunnistusta vastaan. Siitä lähtien on luotu kaikenlaisia kollektiiveja, joissa harjoitetaan vuohien ja lampaiden hoitoa. Näissä kollektiiveissa ei ole ainoastaan viljelijöitä; niihin osallistuu myös maailmanlaajuisia normalisointia ja tietokoneistamista vastustavia ihmisiä. Vuonna 2013 pidettiin näiden kollektiivien tapaaminen, ja sen jälkeen on pidetty jo kuusi tai seitsemän tapaamista. Jotkin niistä ovat lähellä Confédération paysanne -nimistä maatalousliittoa, toiset taas toimivat itsenäisemmin.

Nathaliella ja hänen kumppanillaan oli maatilatarkastus vuonna 2013; tarkastajaa vastassa oli heidän lisäksi sata heitä tukemaan tullutta ihmistä. Monien ihmisten

paikallaolo vahvisti heidän kieltäytymistään hallinnollisista saneluista ja RFID-sirujen laittamisesta heidän lampaidensa korviin. Tämän seurauksena valtio leikkasi 20000€ heidän tuistaan. Se aiheutti kuitenkin solidaarisuuden aallon: ihmiset kaikkialla kirjoittivat kirjeitä hallinnolle, järjestivät konsertteja ja aterioita, möivät perunoita tueksi ja tällä tavoin maatala sai 15000€ takaisin.

Kamppailun jatkamiseksi he menivät maataloushallinnon rakennuksen luokse 80 ihmisen ja joidenkin eläinten voimin vaatimaan, ettei heidän eläimiään radiosiruteta. Tämän jälkeen heillä ei ollut ongelmia kolmeen vuoteen ja he saivat tukensa takaisin. Myöhemmin hallinnon johto kuitenkin muuttui, heille tehtiin uusi tarkastus ja taas sata ihmistä tuli paikalle. Nyt heidän tapaustaan käydään läpi. Heille on jo asetettu kielto myydä tai siirtää karjaa, ja karja uhataan teurastaa.

Jos tehdään tunnistus, täytyy miettiä kuka sen tekee. Tässä tapauksessa valtio tahtoo standardisoida ja yhtenäistää ”kansallisen” tai ”eurooppalaisen” karjan voidakseen kontrolloida sitä ”reaalijassaa”. Se tarkoittaa myös oikeutta päättää karjan elämästä ja kuolemasta sekä takavarikoida tunnistamaton tai väärin tunnistettu karja, koska heidän logiikallaan jäljittämätön karja on myrkyllistä. Lampaiden ja vuohien teurastamista pelkkien RFID-sirujen puutteen vuoksi ei ole toistaiseksi tapahtunut, mutta lehmien kohdalla niin on jo tehty.

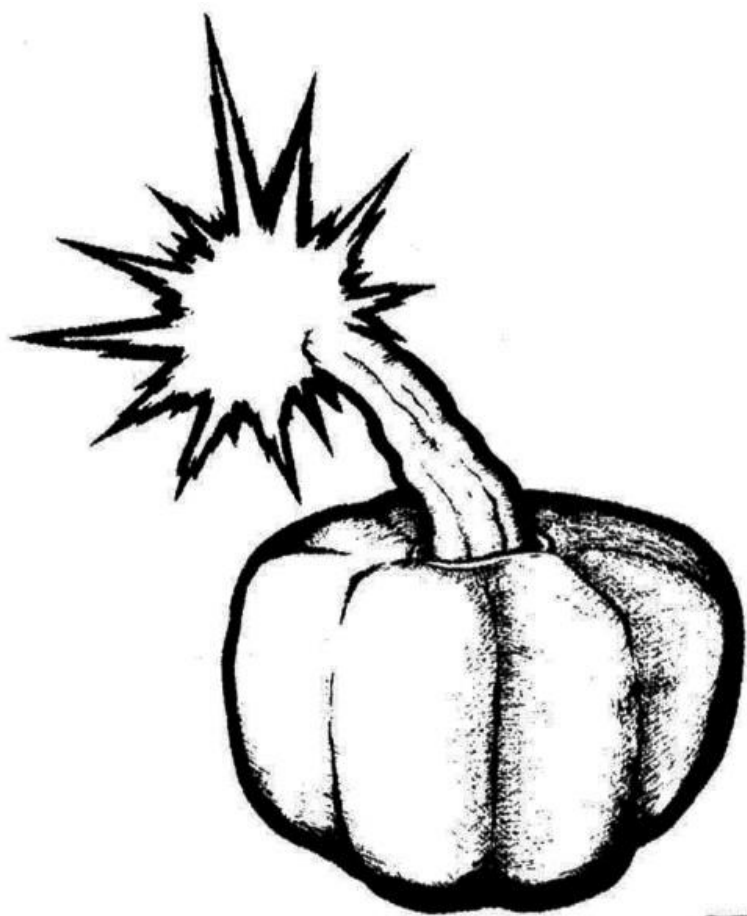
Pohjimmiltaan terveysperustelut ovat teeskenteilyä: jos jäljittää paskaa, se ei estä sairauksia tai sen sellaista. Meidän tulisi lakata tuottamasta paskaa alunperinkään sen sijaan, että tekisimme siitä jäljitettävää. Etenkin nyt, kun äärimmäinen jalostus ja tehomaatalous on heikentänyt karjaa, pitää tämä paikkaansa entistäkään enemmän. Jäljitettävyydellä ei ole mitään tekemistä laadun kanssa. Pelkkä tieto siitä, missä ja miten epidemia on alkanut, ei tarkoita, että ongelma olisi ratkaistu. Sitä vastoin täytyy miettiä, millaisella maatilalla ja millaisessa tuotannossa sairaudet alkavat ja tarkastella jalostusta ja maataloustuotannon ongelmia eri tavalla perusasioista lähtien. Todellinen ongelma on terveysmarkkinointi, joka tarkoittaa pienten tilojen hävittämistä teollisen karjanhoidon aiheuttamien ongelmien nimissä! Epidemioiden

sattuessa massalahtaukset auttavat ylituotannon ja ”rakennemuutoksen” eli maatilojen koon suurentamisen kanssa.

Sirutuksen vastaisia liikkeitä on ilmennyt muissa Euroopan maissa, kuten Italiassa ja Saksassa. ”Faut pas pucer” koettaa luoda niihin yhteyksiä, mutta monet niistä ovat kadonneet nopeasti. On rankkaa, kun emme elä tuotannollamme sen tosiasiallisessa taloudellisessa merkityksessä emmekä siksi pärjää ilman tukia. Meillä ei ole tarpeeksi mielikuvitusta ja olemme liian yksilökeskeisiä, joten on vaikea luoda yhteyksiä ja saavuttaa kansainvälistä protestia. Maatalallisten ongelma on se, että he työskentelevät yksin, ovat oppineet tekemään kuten käsketään, heillä ei ole solidaarisuusvaistoa ja he kohtavat naapuriensa ymmärtämättömyyden jos kapinoivat.

Yleinen mielipide on, että tukia saadessaan on normaalia toimia lain mukaan. Tämän takia kollektiivinen tuki on niin tärkeää. Valtion on tiedettävä, että lukemattomat ihmiset seuraavat tätä kamppailua, sillä suuret tukijaluvut mahdollistavat valttasapainon ylläpysymisen. Ennen kaikkea meitä pitäisi tiloillamme asua enemmän! On myös tärkeää selittää kieltäytymisemme ja pysyä kriittisenä sitä yhteiskuntaa kohtaan, jossa elämme. On vaikeaa saada ihmisiä kuuntelemaan, sillä tämä kyseenalaistaa monia asioita. Meidän on luotava yhteys muiden elantoon.

Toinenkin kollektiivi, Écran total, syntyi kiellosta hallita ja johtaa elämiamme sekä siitä havainnosta, ettei kyseessä ole vain viljelijöiden ongelma. Tässä kollektiivissa on kaikenlaisia ammattilaisia, joihin tietokoneistuminen vaikuttaa: sosiaaliteknologijoita, kirjanpainajia, puuseppiä, putkiasentajia, paljon koulutuksen parissa työskenteleviä sekä työttömiä. Kollektiivista nimeltä ”l’Appel de Beauchastel”, eli digitaalista koulutusta vastaan, kuului kutsu. Sen vaatimus on olla käyttämättä informaatioteknologiaa koulutuksessa. Huomasimme ”Écran total”:ssa, että digitaalinen teknologia osaa välttää vastustuksensa erittäin tehokkaasti. Nykyään on myös ”Hors norme” -kollektiivi normien kautta hallitsemista vastaan, joka perustettiin muutaman maatalousaktiivin tapaamisessa Jérôme Laronzen murhan jälkeen. Kollektiivissa pohdimme, kuinka pitää maataloustoimintaa hallinnollisen kontrollin ulkopuolella.

squash!
the state!

*RECLAIM THE FIELDS

...on tähtikuvio kollektiivisia projekteja ja ihmisiä, jotka haluavat mennä takaisin maalle ja ottaa vallan ruokansa tuotannosta. Luomme määrätietoisesti vaihtoehtoja kapitalismille yhteistoiminnallisten, kollektiivisten, autonomisten ja oikeisiin tarpeisiin pohjautuvien pientuotantojen ja aloitteiden kautta laittaen teoriaa käytäntöön ja yhdistäen paikallista käytännön toimintaa maailmanlaajuisiin poliittisiin kamppailuihin.

www.reclaimthefields.org